

فهرمه نكوك

ئاپۆره	كۆسپ، پەتەر، وهى
ئاتر	ئاگر، ئاير، ئازەر، ئاهير
ئاترگا	به زمانى ههورامى ئاهيرگه، هورموزگا، جهمخانه، ئاتەشگه، ئەو شوينەى كه به هدينان بۆ پارز و نياز و گرتنى كۆپ و ئاهەنگى ئايينى تيدا كۆ دەبنەوه، وهك كه نيسا و مزگەوت
ئاترەخش	به ئافىستايى: ئاتر + پەخشان = ئاترپەخشان، ئازەرەخش، به واتەى پرشەى ئاگر، تيشكى ئاگر (پەخشان، پەخشندە، پەخشان ناوى كچانە له زباني كوردى)
ئاخ	زەوى، زىد، خاك، نيشتمان
ئاخال	پاشماوه، رېقنە، پيسى، چهپەلى
ئاخايۆك	كه سيك كه خۆى به گەوره دەزانيت به بئ ئەوه كه لىي بوەشيتەوه
ئافەراندن	دروستکردن، بەديهينان، چيكردن، خولقاندن
ئافەريده	دروستكراو، بەديهاتوو
ئافەريدهگار	خوداي بەديهينهەر
ئافەرينش	ئافراندن، بەدىهينان، داهينان، خولقاندن
ئافەرينشت	بوون به واتەى گشتى، هەستى
ئارمان	ئارمانچ، ئامانج
ئارمهئيتى	ئەسپەند، ئەسفەند، يەككە له ئەميشەسپينتەكان، ئەسفەند پاكيشەرى هەموو هەستىيە . له هەستيدا دوو پاكيشەر فەرمان دەدەن، «دووركەر» و «كيشەر» كه له هەستيدا به هەموو دياردەكانيەوه كار و كاردانەوهيان دەبينريت . له هەر ديمەن و نموونەيهكى بووندا، ئەم كار و كاردانەوه و كيشەر و دووركەرەوه هەيه و ئەمە دەبیتە مايەى بالاکردن و گەيبن و گەريانى ئەو دياردەيه . كيشان و دوورخستەوه و كار كاردانەوه و پەنگ و پەنگدانەوه له مرۆفدا به چهشنى ئەفين، لهخۆبوردن، داد، بەخشش، رامانى دروست، هەلسەنگاندنى راست، خۆپاريزى و پاكي و خاسى دەبينريت، كه ئەمانە دەبیتە مايەى خۆشى و شادومانى و كهيفخۆشى دلەكان و گيانەكان، له برېك شويندا به واتەى (موراد) و جونميريش هاتووە .
ئارى	چاوكى وشەكه له ئاير هاتووە، ئەو گەل و نەتەوانە كه ئاگر به لايەنەوه پيرۆز بوو، ئەو گەلانە كه به باوهریان به ئايينى بەهدينىيە .
ئاژ	زگ يا بەرچاوبرسى، پەچاو، ئاز، (تەماح)
ئاشا	واژەيهكى ئافىستاييه كه به واتەى راستى، ماف، دروستى، دادگەرى، سامانى جيهان، ياساي ئافەرينش، رېكوپيكي، سازگارى، سەقامگيري، سازي و دامەزراوى تەواو، بەشيكى سەرەككى له ناوى ئەميشەسپينت «ئاشا» وەهيشتايە، لەم پووهويه كه ليكۆلینەرانى دینی بەهدينى واژەى ئاشا به بئوهرگيپان له ناو نووسراوهكانياندا به كار دینن، ئاشا يەككە له كۆلەكەكاني بناغیي و گرینگی دینی زەرەدەشته كه له سەرتاسەرى ئافىستا هەميشە دپتە گوتن و دەتوانريت ببيرين كه هەموو رېگاكانى رزگارى به راستى يا ئاشا كۆتايى پئديت كه هەمانا راستىيە .

ئاشاۋەھېشتا ئەمىشەسپىنت ئاشاۋەھېشتا يان ئوردىبەھەشت، جىھانى بووندا پىكوپىكى و ھەنجارىكى پتەو و گران فەرماندەرە و ھىچ شتىك لە دەرەقەى فەرمانى ھەنجار و ئوردىبەھەشت نىيە . ھەنجار لە پەوانى مرۆفدا، راستى و پاكىيە . دوژمنى ھەرە مەزنى راستى و داد و مرۆف، درۆيە . راستى لە پەوانى مرۆف، مايەى خۆشى و خورەمى و شادمانىيە و ھەر چاكەيەك كە لە جىھاندا ھەيە، لە راستى ھەلدەستىت، ئوردىبەھەشت، فرىشتەى راستى و دروستى و پاكى .

ئاشوو مرۆفى پاك و بە ويژدان، جوانمىر، پىرۆز، ھاف، (حەزەت)

ئاگر لە پەوانى دىنى بەھدىنى 5 جۆر ئاگرى جىاواز ھەيە: يەكەم بۆرزيسەۋە، كە لە پىشگاي پىرۆزى ئەھۆرا مەزدا ھەيە . دووھەم ۋەھوفەپىانە، كە لە ناو لەشى مرۆف و گىنانلەبەرانى دى ھەيە . سىنھەم ئاوروازيشتە، كە لە ناو گىادايە . چوارەم وازىشتە، لە ناو ھەوردايە . پىنجەم سەپەنىشتە، كە بۆ بەكارھىنانى ژيانى پۆژانەى مرۆف بەكار دىت و لە ھەمان كاتىشدا بە نىشانەى پووناكى و پاكى و زانايى لە ھەمبەر تارىكى و ناپاكى و نادانى پىناسە دەكرىت .

ئالى لايەن، لا

ئالىكارى ئارىكارى، ھارىكارى، يارمەتى

ئامۆزگار ئامۆزگار، ئامۆزگار، مامۆستا، فىرگار

ئاميان ھەويىن، سرشت، جەۋھەر

ئامەرتات فرىشتەى تەندروستى و تەمەندرىژى، ئەمىشەسپىنت ئامۆرداد بوونى جاويدانىيە . ھىزى ئافراندىن ھەمىشە لە كارى ئافراندىن و زايىن و مردندايە و ئەم كاروبارە ھەمىشەيى و جاويدانىيە . مرۆف جىھانىكى پچوووكە لە جىھانى مەزن و لە ژىر كاريگەرى و فەرمانى ياساكان و زاگونەكانى جىھانى و ئەمىشەسپىنتەكان . جا ئەگەر تىشكى ئەمىشەسپىنتەكان بە سەر پەوان و زىندەگانى ئەو بگەۋىت، ئەۋە شادى و بەختيارى و خورەمى ژيانى ئەو دادەگرىت و دەبىتە ئاۋىنەيەك بۆ دىمەنى ھەستى، ئاۋەزى گشتى، تىشكى درەخشان، ھىندسە، ھەنجارى بوون و ئەھۆرا مەزدا . ئەمىشەسپىنتەكان لە گۆرەپانى پەوان و ژيانى مرۆفدا، ھەنگاۋەكانى پالافتن و پازانەۋەى پەوانن كە لە رامانى پاكەۋە دەگرىت و دواى پىۋانى ھەنگاۋەكانى راستى، داد، خۆپارىزى، لىبوردىيى، ئەقېن، پاكى، گەشەسەندىن و پشكوتن بە ئامورداد بە واتەى جاويدانى دەگات .

ئاۋەردگا مەيدانى جەنگ، گۆرەپانى جەنگ

ئاۋزەنگ ركىف و ئاسنى سەرکەوتنى خوانى زىن و زەنگى

ئاۋەنيا پەپستە

ئاۋىدەر ئاۋىەر، بە ئافىستايى «ئەۋشىدريئە»، لە سەر كۆچبەرىۋونى زەردەشت لىكۆلىنەۋەيەكى ورد و زانستى و بى لايەنانە تا بە ئىستا نەكراۋە، بىگومان ھۆى تايبەت و دىارىكارى خۆى ھەيە . بەلام بە گشتى دوو بىرۋا ھەيە، يەكەمىيان زۆرىەى نووسەرانى بيانى بە تايبەت فارس پى لە سەر ئەۋە دادەگرن كە زەردەشت خەلكى دەۋرۋەرى "ورمى" لە پۆژەلاتى كورستان بوون و كاتىك كە كۆچبەر بوۋە بەرەو شارى "بەلخ" لە ئەفغانستان چۈۋە، ھەلبەت بىرېك نووسەر بە بى بەلگە و بى سەرچاۋە پى لەۋە زىاتر دادەنېن و دەنووسن زەردەشت لە پۆژئاۋى ئىران "خۆراسان" لەدايك بوۋە و لەۋىشەۋە بۆ شارى بەلخ كۆچى كرۋوۋە و گۆرەكەى لە شارى "مەزارشەرىف" دايە . بەلام بىرى دووھەم كە لە ئەدەبىيات و ئافىستايى نۆى سەرچاۋە دەگرىت و گومانشكىنە، شوپىن و جىگاي كۆچبەرى زەردەشت دىارى دەكات .

بۆ نمونە پەوانشاد "عمادالدین دەولەتشاهی" نووسەری ھێژای کرمانشانی لە پەرتووکیەکانی "چیاکانی نەناسراوی ئافقیستا" و "رۆستەم و زۆراو بە زمانی ئافقیستا" بە سەرچاوەگرتنی ئەدەبیاتی زەردەشتی "یەشتەکان"، شوین و جیگای کۆچبەری زەردەشت بەم چەشنە دەستنیشان دەکات. یەکیەجار زەردەشت پەنا دەباتە بەر زۆزانی "ئەوشیدرینە" کە بە درێژایی میژوو ئەم وشەییە بە چەشنی "ئاویدەر، ئاویەر" لە ھەریمی شاری "سنە" لە پۆژھەلاتی کوردستاندا ماوەتەوہ. پاشان زەردەشت لەویشەوہ دەپروات بۆ چیا "ھۆگر" کە لە دوایدا دەبیتە چیا "ھەژیر، ھەجر، ھەجیر" ئیستا ئەم ناوچەییە لە پۆژھەلاتی کوردستاندا بە "دینەوہر" بەناویانگە. لەم شوینەدا بەشی دووھەمی سروودەکانی گاتا بۆ زەردەشت داھۆنرا. کەئە گوشتاسپ کە کۆشکەکەئە بە ناوی "گەنگ شا" ناو دەبریا و لە سەر چیاکە دروستی کردبوو، ئایینی ئەوی پەژراند، بوو بە گەورەترین پالپشتی زەردەشت و یاران. ئەم شوینە ئیستا لە باژیری "سەحنە" یە کە لەو سەردەمە بە شاھیندژ، شاھیندژ، سایندژ" بە ناویانگ بوو. زەردەشت ھەروہا ئاگرگایەکی (بە ناوی ئاترنۆش، ئاگرنۆش، ئاھیرنۆش، ئازەرنۆش) لە "باکتەریا" دایمزاندا. ئەم شوینە لە دواي ھەزاران ساڵ بە ناوی "پارسینە" لە ھەریمی "دینەوہر"ی کرمانشا لە پۆژھەلاتی کوردستاندا ماوەتەوہ. پاشان باکتەریا گۆریا بە "باختەر" و ئەم گوندەش ئیستا ماوە. "رۆستەم و زۆراو بە زمانی ئافقیستا، ل. 35 و 36". نووسەر و زمانەوان م. ئە. ھەورامانی لە ھەفتەنامەئە "ئاویەر" لە ژمارەئە 52 ساڵی 3 لاپەرەئە 12 باسیکی لەسەر ئاویەر نووسیوہ کە جیگای سەرنجە: "بە پەوالەتدا ئەم وشە ناساکارەئە "ئاویەر" وەھا خۆئە دەردەخات، کە فرە کۆن بیت! ئەگەریش وەھا بئ، دەبئ بەم جۆرەئە خواروہ لیک بەدریتەوہ واتە، وشەئە "ئاویدەر" لە ھەر دوو دۆخی لیکدانەوہدا لە دوو بەشی سەرەکی پیک ھاتووہ و ئەوانیش ئەوہئە کە دەبئ لەم پوہوہ بوتریئ ئەوہئە کە فەرھەنگە پارسیەکان و جوگرافیاناسانیان ھەولیان داوہ کە سەرپاکی ناوہ کوردیەکان بۆ زمانی پارسی وەرگیژن و ئەمەش جۆرە کاریکە کە دەستی بۆ سنگەوہ ناگیڕئ و جۆرە تاوانیکی میژوویی و جوگرافیایی و ئینسانیشە کە ھەرگیژ لە بیر ناچیتەوہ! پاش ئەم لیکدانەوہئە دەبئ ئەوہ لە یاد نەکەئەن کە ئاویەدەر یەکیک لەو جیگایە پیرۆزانە بووہ کە زەردەشت لە کاتی ھاتووچۆکردنی لە "شیز"وہ بەرەو "لوپستان" بۆ ماوہئە چەند پۆژیک لە ئاویەدەدا ماوەتەوہ و ئەوجا بەشی دووھەمی رینگابرینەکەئە گرتووہتە بەر کە لە ھاتن و چوونەوہ و گەرانەوہدا رینگاکەئە بە قەرغی "سیروان"دا تییەپوہ. بە باوہرئە من گوندی بەلخە ئیستا لە ھەورامان لە سەر سنووری دەستکردی "ئیران و ئیراق" ھەلکەوتووہ و ماوە. ئەم شوینە سەردەمی خۆئە باژیریکی مەزن بووہ و کۆشکی بە ناویانگی کەئە گوشتاسپی لیبووہ، ھەرچەندە ئیستا لە شیبوہئە گوندیکی چەند مائی لئ ماوہ، بەو مەرجە کە لە دواي داگیکاری عەرەبە موسولمانەکان و ھیرشی بئ بەزیی مەغۆل و تاتارەکان و پاشان سەردەمی عوسمانی و پژیمی بەعس ئەم گوندەئە شتیکی وای لئ بە جئ نەماوہ. ئەم گوندە لە نیوانی گوندەکانی «دەرەئە مەر، دەرکئ، ھانەگەرملە، پەشین و دزلی» و شارەکانی «ھەلەبجە و مەریوان» ھەلکەوتووہ.

ئاھیرنۆش ئاتەشگای ئاھیرنۆش، ئاترنۆش، ئاگرنۆش یان ئازەرنۆش بە دەستی زەردەشت لە ھەورامان لە بەلخە دروست کریا، ھەلبەت مامۆستا دەولەتشاهی باوہرئە وایە کە ئەم ئاگرگایە لە "باکتەریا" دامەزراوہ، ئەم شوینە لە دواي ھەزاران ساڵ بە ناوی "پارسینە" لە ھەریمی "دینەوہر"ی کرمانشا لە پۆژھەلاتی کوردستاندا ماوەتەوہ. پاشان باکتەریا گۆریا بە "باختەر" و ئەم گوندەش ئیستا ماوە. "رۆستەم و زۆراو بە زمانی ئافقیستا، ل. 35 و 36".

ئەرجاسپ ناوی پاتشای تۆراوہکان بوو و ھەروہاش برازای ئەفراسیاو بوو، لە دوو واژەئە ئافقیستایی ئەرج + ئەسپ، دروست بووہ بە واتەئە ئەسپی پەربەھا، بەلام لە ئەدەبیاتی زەردەشتی ناوی لەتەک درۆ و دوژمنی سەرسەختی

زهردهشت ياد دهكرت، له هيرشى بۆ سهر شاگوشتاسپ گوايه دوو كچى پاتشاي به ناو «هوما و وههئافهريد» به دىلى گرت. پاشان براكه يان «ئهسپه نديار» هيرشى برده سهر ئه رچاسپ و خووشكه كانى په ها كرد و ئه رچاسپى كوشت و دىنى به هدىنى گه شه پى دا. دانشنامه ي مه زدايه سنا. جيهانگيرى ئوشيده رى. لاپه رى 84

ئه رژه مند، هه ژا، به ريز، ريزدار

ئه سپينت مان نازناوى بنه ماله ي زهرده شته، له واژه ي سپى گيراوه به واته ي سپى په گه ز و ناوى توه م پشتى زهرده شته.

ئول دين، ئاين، كيش

ئه تهك وشه يه كه بۆ بى ريزى كردن و سووك كردنى كه سايه تى ژن به كار ديت و ترو بۆ پياو به كار ديت.

ئه خته رناس، پيرى ئه ستيره ناس، خه وگير، خه وناس، ئه ستيره ژمير. دوو له ئيستا له ولاتى كوردان له پيشدا خاوه نى شارستانيه تى وه ها بوو كه زانستى ئه ستيره ناسى سه رتوپى زانسته كانى ئه و سه رده مه بوو.

ئه رخنه وانى سوورى ئامال به نه وش

ئه رمه غان ديارى، پيشكه شى، كه ونه شارىكى كوردانه له كوستاندا. كوردستان. گيوى موكرىان. لاپه رى 28
ئه ستوره واژه ي ئه ستوره واژه يه كى هيند و ئه وروپيه. له زمانى سانسكريتيدا ستوره به واته ي داستان، هه لبه ت له داستانه كانى بوودايى فره جار به كار هاتوه، له زمانى يونانى وهك هيستورى به واته ي گه ريان و ليكولينه وه و ئاگاييه. له زمانى فه رانسوى و ئه نكليسيشدا به دوو جوړى ستورى به واته ي چيروك و داستان و په ندى ديروكى و ماناى ميژوو، گوزارش و بابته ي ديروكى.. به كار هينراوه. له زمانى كوردى به چه شنى ساده ي خوى به كار هاتوه، به لام له واته ي ته عريكروى زباني عه ربه ي به واته ي گوته ي پروپوچ و ئه فسانه و شتى بى بناخه مانا كراوه.

ئه فسوس، په سپوس، په شيمان، به داخه وه

ئه فسه ر، تاج و كلووى پاتشاهى

ئه كه مهن له ئاقيستا دا به «ئه گه مه نكه» و به ماناى بيري خراپ و به د و كردارى ناحه ز هاتوه، له سه رده مى ئيمپراتورى ساسانيه كان، كاتيك كه ورده ورده ته پ و توژى نه زانى و لادان له ريبازى راسته قينه ي زهرده شت ده ستى پى كرد، ئه كه مهن واته ي ناوى ديويكى گرتة خوى.

ئه ميشه سپينت واژه ي «ئه ميشه» به واته ي هه ميشه يى و جاويدانى و زيندووى و بى مه رگيى. «سپينت» يش به ماناى پاك و پيروژ و پتركه ر و ده رمانبه خش. كوى ئه ميشه سپينت ده بيته ئه ميشه سپينته كان، پتركه رانى سوودگه يه نيتر و پاكانى پيروژ و ده رمانبه خشانى هه تاهه تايى. كه برىتين له شه ش ئه ميشه سپينت: وه هومهن (وه همن، به همن، بيمهن)، ئاشاوه يشتا (ئوردى به هه شت)، خستره ئيريه (شه هريوه ر)، سپه نت ئارمه ئيتى (ئه سپه ند، ئه سفه ند)، هه ئورتات (خورداد) و ئامه رتات (ئامورداد) كه به ئه هورا مه زداوه ده بنه 7. بويه ژماره ي 7 لاي به هدينان پيروژ ده ژميردريت. كاردانه وى پيروژى ژماره ي 7 له سه ر زوربه ي دينه كان و داب و نه ريته كانى گه لانى جيهان به چه شنيكى بى وينه ديار و به رچاوه. پاشان كه ده بينين دينه كانى وهك جوو و فه له و ئيسلام هاتن، ژماره ي 7 بوو به شيك له ژماره پيروژه كانيان. خوى ژماره ي 3 و 7 له دىنى به هدىنى پيروژ ده ژميردريت. ژماره ي سى له به ر سى دروژمى به ناوبانگى زهرده شت: رامانى پاك، گوفتارى پاك و كردارى پاك، ژماره ي هه فتيش به بونه ي شه ش ئه ميشه سپينه كان و ئه هورا مه زدا پيروژى

تایبەتیان هەیه . لەم سەردەمەى ئیمپۆ بە شیۆهى جۆراجۆر پەنگدانەهوى ژمارهى 7 له ژيانى كوردان و كۆمه لانی جیهان و تەنانەت له ناو سرووشت و زانست و موسیقا دەبێنریت، بۆ نموونه:

موسولمانان له كاتى سوپان به دەورى «كعبه» 7 جار سووپ دەخۆن . له كه نيسهى جووله كه كان هەموو مۆمدا نه كان هەفت پایهى هەیه . له سەرى سالى زایینی له بەر پهنجیرهى خانووه كان 7 مۆم داده گرسن . خوارنه وهیهك هەیه به ناوى «سقیینا پ» له سەر ئەو واتهیه كه گوايه 7 ئاو تیکه ل به یهك دهكریت و هەر كهس ببخواته وه، ئەوه تەمەنى جاويدانى دهییت (ئاو به ئاقیستایى دهییتە ئا پ) . تۆتى موسیقا 7 دانه یه . باله بان كه ئامیژیكى كوردییه، 7 كونی هەیه . له سەر گۆی زهوى ی كشوهر هەیه . منالی 7 مانگه وهك منالی تۆ مانگه دهتوانیت بژیت لى دواى له دایك بووندا . زانستی پزشکی سهلامندوو یهتتى كه منال له ناو سكى دایكى به ناو 7 قۆناخ تى دهپه ریت، ئینجا له دایك دهییت . گوايه ئاسمان و زهوى 7 ته به قه . كۆله كه زێرینه یان په لكه زێرینه 7 پهنگه . 7 ئەستیره له ئاسمان هەیه وهك پیتی ك به ئالفابیتى ئارامى، كه به ههوت براله یا چه ویرا ناسراون . ههفته 7 پۆژه . له ناو كورده وایدا منال دواى 7 پۆژ ناوى ده نین . مردو دواى 7 پۆژ، ههفته ی بۆ دهگيریت . هیندیك له چیشته كانى كوردی له ههفت جۆر شت دروست دهكریت وهك ههوت پهنگه، شه له م . پشتوین له تەمەنى رۆحانى و پیربووندا 7 گری لى دهن . زه ماوه ن وا باو بوو كه ههفت شهو و ههفت پۆژ دهگیریا . هه ریمیكى پان و به رین له پۆژه لاتى كوردستان هەیه به ناوى هه وشار . خوانى نه ورۆژ 7 شتى تیدا هەیه . بووك له كاتى گوازتنه وه، مامه یا خالۆى زاوا دیت و به نیشانه ی په یمان 7 گری لى پشتوینه كه ی دهدات . میدییه كان كه پێشنیانی نه ته وه ی كوردن، 7 هۆز بوون ...

ئەنبووژەن شینبەر، كه ره سه یی، واته یی، (مادی)

ئەنجومەن هه نجه مەن، هه نجومەن، كۆر، دانیشتن، نشست، كۆمه له، یانه

ئەنجومەنى مۆغان ئەنجومەنى پیری مۆغان كۆمه لیک له یارانى زانا و ژیری زه رده شت بوون كه له سەر داواى زه رده شت ئەم ئەنجومه نیان دروست كرد، بۆ چاوه دیرى و په ره پیدانى دینی به هدینی . ئەنجومه نی پیری مۆغان كه سانیک بوون كه باوه رى ته واویان به راهینانه كانى زه رده شت هه بوو و له ژیر سه ره رشتى زه رده شت بنیاد نریا بۆ گه شه پیدان و ئاوه دان كرده وه و هه روه ها به رگری بكات له لادانى دین به ره و ریگای ناراست . ئەندامانى به ناویانگی ئەنجومه نه كه له ناو ئاقیستا ناویان هاتوو ه ئەمانه ن: مه دیامانگ، جام ئەسپ، فره شه وشتر، گۆشتاسپ .

ئەوشیدرینه ناوی ئاقیستایى چیای ئاویه ره .

ئەرج نرخی، ریز

ئەوج نووك، سەر، لای هه ره ژووروی شتیك

ئەهۆرا ئەهۆرا، ئاهۆرا، ره وانشاد بابا مه ردۆخ له په رتووكی میژووی كورد و كوردستان لاپه رهی

60 ده فەرمیت: ئاهۆرا له تهك ئاهیر مانای یه كه، «ئا» له زبانی كوردی كۆندا به مانای «هات» و «ور» به مانای

ئاوره ئەو پووناكییه كه له ئاوره وه په یدا ئەبێ ... مه وله وى، یش ده فەرمیت:

ئازیزم، ئاهیر دووری بالای تۆ

جه سته م كه رد وه ببول، شه مال به رد په ی كۆ

ورشه ی پرشه ی تاو كووره كه ی جوسته م

شه راره ی لووله ی پێشه ی شكسته م ... لاپه ره ی 25 دیوانى مه وله وى

خۆی موسولمانانیش باوه‌پیان وایه که (الله نووره)

باپیره مه‌زن لیره مه‌به‌ست ئه‌و که‌سه‌یه که پاشان به ئاده‌م و حه‌وا له چیرۆکی موسا په‌نگ ده‌داته‌وه، به‌لام له چیرۆکه‌که‌ی موسا حه‌وا وه‌ک ژن تاوانبار ده‌ژمیردریت و ده‌بیته هۆی ده‌رکردنی مرۆف له به‌هه‌شت. ئه‌م چیرۆکه پاشان له دینه‌کانی فه‌له و ئیسلامیش ده‌بینریته‌وه. له دینی جووله‌که بپوا وایه که حه‌وا له لایه‌ن شه‌یتانه‌وه فریو ده‌دریت و سیۆیک که نابووایه بیخوات، ده‌خوات و ئه‌مه ده‌بیته به هۆی ده‌رکردنیان له به‌هه‌شت.

پرست توانا، وزه، هیژ

بژون پاکیزه، پاک و خاوین

بوت بت، خودای ده‌ستکرد به شیوه‌ی په‌یکه‌ر

بورده‌بار بورده‌بار، وشه‌یه‌کی کۆنی هه‌ورامییه، له‌سه‌رخۆ، هیمن، مه‌وله‌وی ده‌فه‌رمیت:

تۆ تیره که‌ی ویت - وه زامداریی ویم!

تۆ بی باکیی ویت - «بورده‌بار» یی ویم

ئه‌و وه‌خت پای کاو هه‌رد دل ته‌م بۆ

ئه‌ساسه‌ی دووری ئازیزان جه‌م بۆ دیوانی مه‌وله‌وی. لاپه‌ره‌ی 13

بویه‌ر پروداو

بوونی پئویست بوونی گه‌ره‌ک، (وجود واجب)

بوونی گشتی بوونی پووت، بوونی په‌ها، بوونی په‌به‌ق (وجودی مۆتله‌ق)

به‌جه‌سته‌کردن خه‌یال، پندار، (تجسم)

به‌دخوو نه‌گونجاو، بی‌ئاکار

به‌ده‌ن له‌ش، جه‌سته، قالب، دیواری به‌رزی حه‌وش

به‌رزه‌نگل به‌رزه‌نگل وه‌ک چنوره گیایه‌کی بۆن خۆشه، په‌نگی وه‌ک تووکی ژیرشکه، که‌میک به‌ره‌و شین، له

هه‌ر شوینیک داینی بۆنی بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌مینیته‌وه، له هه‌ورامان له دوا مانگی به‌هاردا له سه‌ر لووتکه‌ی چیاکان

ئه‌یرینه‌وه و له ناو سیپال و شال دایده‌نین، یا خود له ناو مالداهه‌لی ده‌واسن بۆ ئه‌وه‌ی مال بۆنی خۆشی لئ بیت...

خه‌لکی هه‌ورامان باوه‌پیان وایه که بۆنی خۆشی ئه‌م گیایه، به هاره‌قی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن ئاشوو زه‌رده‌شت ئاو دراوه و

پوواوه و خوی ناگر و ئاو هه‌موو خراپه‌ی تیدا سووتاندوووه و ته‌نیا بۆنی خۆش و وینه‌ی چاکی لئ به‌جئ هیشتوووه.

په‌رتووکی بووکه‌سووره. حه‌مه ره‌وف مورادی. لاپه‌ره‌ی 78

به‌رسف وه‌رام، وه‌لام

به‌رگری په‌وا به‌رگری یاسای، (دفاع حقوقی)

به‌روومه‌ند به‌روومه‌ت، وه‌رومه‌ند، «به‌ر» به‌ واته‌ی به‌ری میوه و «مه‌ند» یش به‌ واته‌ی خاوه‌ن، سه‌نگین و

پشوو له‌سه‌رخۆ، گیای مه‌ندۆک، مه‌ندۆ (مه‌ندۆ له هه‌مان کات ناوی ماندانا کیژی دواه‌مین پاتشای میدیاکان ئاستیاگ

بوو که بوو به‌ بووکی ماله‌ پارسووه‌کان و گوايه هه‌خامه‌نشه‌کان به‌ره‌ی ئه‌م دایکه‌ن) ئه‌م دو وشه به‌ سه‌ر په‌که‌وه

ده‌بیته: سوومه‌ند، به‌هره‌مه‌ند، باره‌دار، میوه‌دار، کامه‌ران

به‌ره‌وپیری پیشواری

به‌لځه گوندی به‌لځه ئیستا له کوردستان له هه‌ورامان له سه‌ر سنووری ده‌ستکردی "ئیران و ئیراق" هه‌لکه‌وتوو و ماوه. ئەم شوینه سه‌رده‌می خۆی باژیریکی مه‌زن بووه و کۆشکی به‌ ناوبانگی که‌ی گوشتاسپی لئ‌بووه، هه‌رچه‌نده ئیستا له شپۆه‌ی گوندیکی چه‌ند مائی لئ‌ ماوه، به‌و مه‌رجه که له دوا‌ی داگیرکاری عه‌ربه موسولمانه‌کان و هیرشی بئ‌ به‌زیی مه‌غۆله‌کان و تاتاره‌کان و عوسمانیه‌کان و پاشان له سه‌رده‌می پژیی به‌عس ئەم گونده‌ی شتیکی وای لئ‌ به‌ جئ‌ نه‌ماوه. ئەم گونده له نیوانی گونده‌کانی "ده‌ره‌ی مه‌ر، ده‌رکئ، هانه‌گه‌رمه‌له، ره‌شین و دزلی و شاره‌کانی هه‌له‌بچه و مه‌ریوان" هه‌لکه‌وتوو.

به‌هی به‌ واته‌ی چاکی، به‌ه له زمانی کوردیدا وشه‌ی په‌سه‌ن‌کردن و له زمانی ئاقیستایی «وه‌ه» بووه. زۆر وشه‌ی کوردیمان هه‌یه که به‌ وه‌ه یا به‌ ده‌ست پیده‌کات، ئیستاش له بریک شوینی کوردستان هه‌ر به‌ چه‌شنی وه‌ه به‌ کار دیت، وه‌ک: وه‌فر بووه به‌ به‌فر یان به‌رف، واران بووه بووه به‌ باران، وه‌هار بووه به‌ به‌هار. فره وشه له چاوکی به‌ه چئ‌ بووه وه‌ک: به‌ه‌به‌ه، به‌ها، به‌هر، به‌ه‌ه‌شت، به‌هدین، به‌هدینان، به‌همه‌ن، به‌ه‌زاد، به‌ه‌رۆز...

به‌هر	به‌ش
به‌ینه‌ت	ئه‌مه‌گ (وه‌فا)
بیردۆزی	بیرورای زانستی، (تیۆری، نه‌زه‌ریه)
بی‌ل	پیمه‌په
بینه‌دۆ	به‌ ئاقیستایی به‌ندا‌ف، ناوی یه‌کیک له دوژمنانی سه‌سه‌ختی زه‌رده‌شت و هاوپه‌یمانی گراهمای ئازاوه‌چی بووه.

بئ‌که‌ران	بئ‌سنوور، بئ‌کوتایی، بئ‌ئه‌ندازه
بی‌وه‌له	به‌چه‌که‌ی ساوای ورچ
بیرناسی	فله‌سه‌فه

پادا‌شتی چاکه
مه‌به‌ست له پادا‌شتی چاک، هیمنی رامان و ویژدانیکی پووناک و دلکی بینا و توانامه‌ندی مینوویی و بئ‌نیازبوون له هه‌وا و هه‌وه‌س و خۆشنوویی هه‌میشه‌بیه.

پادیا‌ری	به‌رخۆدان، به‌ره‌ه‌لستی، دوژمنی، دژایه‌تی
پارسکی‌کردن	گه‌دایی کردن، سوال‌کردن
پاقژ	پاکژ، پاکیزه، پاک، خاوین
پایان	کوتایی
پرس	په‌یمان، به‌لین، گفت
پرس‌نامه	په‌یمان‌نامه

په‌ژواک	خه‌نیدن، زا‌یه‌له، فه‌رتوور، ئۆلان، هۆلان
پشتوین	شال، پژیین، پشتین، پشتان، که‌مه‌ربه‌ند، قه‌یوه‌ن، هه‌موویان یه‌ک واته‌ن و بۆ یه‌ک مه‌به‌ستن.

پشتوین یه‌کیک له به‌شه‌کانی به‌رگی کوردیه که به‌ستنی بۆ مرۆفی به‌هدینی پیوسته. له دینی زه‌رده‌شتی گه‌وره‌ترین رووداو بۆ هه‌ر مرۆفیک به‌ستن و پۆشینی شال و شه‌پک یا که‌مه‌ربه‌نده. هه‌ر لاویک که ته‌مه‌نی گه‌یشتیته ته‌مه‌نی 15 سالی، ده‌توانیت له ئازادی ته‌واودا، دینی به‌هدینی بۆ خۆی هه‌لبژی‌ریت و ببیت به‌ یه‌کیک له ئەندامانی کۆمه‌لگای

به هدينى . ئارمانجى ئەم كارە لە پروانگەى دىنى زەردەشتەو لەدايكبوونىكى نوپىيە، لەدايكبوونىكى ئۆلى و مینووی بۆ گەنجى به هدينى، بەو واتەيە كە لەمەولا ئەو كەوسە خۆى ناسيوە و دەتوانىت سەربەخۆ لە چارەنووسى خۆى ئازاد بىت و خۆى بريار بدات، تەنانهت لە هەلبژاردنى هاوسەريش . واتەيەيكى ديكەى پەرمى پشتموینەكە ئەويە كە بە بەستنى پشتموینەكە لەشى مرۆف بە دوو بەشى خوارەو و سەرەو دابەش دەكات . بە شيوەيەكى پەرمى بەشى سەرەو بريار دەدات بۆ هەموو لەشى . لە كاتى برياردانى نەودين كە دەيەوئيت بىتە سەر دىنى به هدينى، ئەو لە كاتى بەستى پشتموین، سى گرى لە پشتموینەكە دەدات . بە نيشانەى پەيمان بە سى دروشمى زەردەشت: رامانى پاك و گوفتارى پاك و كردارى پاك . كە هەلبەت لە تەمەنى پيرى كە پلەى پاكى و زانستى گەيشتە ئاستى مرۆفئىكى فەرزانه، ئەو كات دەتوانىت 7 گرى لى بدات، يان گرىچنى بكات . پشتموین نابىت پەنگى پەش بىت، شالى نەودين لە كاتى جەژنى هەلبژاردنى دىنى به هدينى، دەبىت پەنگى سى يان پۆشن بىت . بە خۆشيوە هيشتا لە زۆر ناوچەى كوردستان داب و نەرىتى جوانى گرىچنين هەر باو، بەلام ناوهرۆك و مەبەستى راستەقینەى ئەم دابە لە بير كراو . بەو هيوایە كە لاوانى كورد داب و نەرىتى جوان و پندى ئەم ئايینە بە ناوهرۆكى راستى خۆيوە زیندوو بكەنەو . ميژووى بەستنى پشتموین گوايە دەگرپتەو بە بۆ سەردەمى زۆر كۆنتر لە هەبوونى ئايینى زەردەشت، سەردەمى جەمشيد، بەلام زەردەشت وەك دابىكى پەرمى ئايینى پەرهى پيدا . ئەم دابە پاشان لە ناو هيندوكانيش بينرا و لە دوایدا لە ناو جوولەكەكانيش باو بوو كە پى دەلین «سىسيت» و وەك زەردەشتيەكان چى دەكەن . پاشان لە دىنى فەلەكان، خاچپەرستەكانيش بوو بە باو، كە بە «زنار» بەناوبانگە .

پلشت چلكن، پيس

پورەچيستا بە ئاقيستايى: پورئورچيسته، ناوى كچى پچوك و سيهەمى زەردەشتە و هاوسەرى جامئەسپ بوو . بابەتى زەماوئەندەكەى لەتەك جامئەسپ لە نيو سروودەكانى گاتا هاتوو .

پورشئەسپ پورەئەسپ ناوى باوكى زەردەشتە كورپى پترئەسپ، بە ئاقيستايى بە واتەى خاوەنىكى پرئەسپ .

پۆتك چەكوشى ئاسەنگرى، ئاسنكوت، پتك

پەتەت پەئىتتە واژەيەكى ئاقيستايى بە واتەى (توبە)، پاشگەزبوونەو

پەرەستار پاريزەر، كەسيك كە پاريزدارى يا چاوەديرى منال و نەخۆش و لىقەوماو دەكات .

پەژراندن قايلبوون، (قبول)كردن

پەسپەسەكۆلە كاكلەمووشان، جالجالوكە، مامالە، داپيرووشكە

پەست نزم، كەم، بىنرخ، سووك، بىئەرزش

پەسن (سفت، تاريف)، ئەمەگ، وەفا

پەپاو دەفتەر، پەرتووك

پەژواك دەنگدانەو لە ناو چيا و ئەشكەوت، زايلە

پەيشين وتوويز، گفتوگو، قسەكردن

پەلەوەر بالندە، پەپەندە، چەفيك

پەيك تەتەر، نامەبەر

پەيجۆر شوينگير، تۆزەرەوەر، لىكۆلەرەوەر، مينەكار، تۆزىنەرەوەر

په يکار

جهنگ، خهبات، (شهر)

پندار

خه يال

پير

پيشه‌وا، پينما، (شېخى ته ريقهت، مرشد)، رابه‌رى دىنى به‌هدىنى و به‌رزترين ئاستى ئايىنى له ناو دىنى زردهشت بۇ پياوان (گورپى پياوچاكانى زردهشتى، به‌ته‌من، پيشوان)

پيرهك

پيشه‌وا، رينما، (شېخ، مرشد)، رابه‌رى دىنى به‌هدىنى و به‌رزترين ئاستى ئايىنى له ناو دىنى زردهشت بۇ ژنان (دايكى باوك، دايكى دايك، مامان)

پيرى مۇغان

موغ، مه‌غ، ناوى مه‌وبده، پيرى مۇغان، سرووشى زه‌مان، سوشيانسى ولاتانن كه ده‌بيت له هه‌موو سه‌رده‌ميكدا هه‌بن و به‌رپرسيارى ئايىنى خويان به‌ نه‌جام بگه‌يه‌نن. پيران و دانا و به‌رپرسيارانى ئايىنى به‌هدىنى و كه‌سانين كه به‌ فه‌لسه‌فه و ئاموزگاربيه‌كانى زردهشت شاره‌زا بوون و بي‌جگه له بابه‌تى ئايىنى، شاره‌زاي زانستى سه‌رده‌ميش بوون، وهك : كشت و كال، مه‌ته‌مه‌تيك، كي‌ميا، نه‌ستيره‌ناسى، كه‌شناسى، پزشكى.. له ديروكى كوردان، كه‌سيك به‌ پاتشايى نه‌ده‌گه‌يشت مه‌گه‌ر له لاي مۇغان خويندى ته‌واو نه‌كردبايه‌ت. له رۆژه‌لاى كوردستان له سه‌ر به‌ردنوو سه‌كانى بيستون، چه‌ندين جار نه‌م وشه‌يه نووسراوه‌ته‌وه. به‌كيك له 7 هوزى ميدياكان، هوزى مۇغه‌كان بووه. واژه‌ى مۇغ له ناو هه‌موو زمانه‌كانى نه‌وروپى هه‌يه. يونانيه‌كان نه‌مه‌يان به‌ لايه‌وه سه‌ير بوو كه مروفتيك شاره‌زايى له‌م هه‌موو زانسته بيت، بويه برپيكان پينان وابوو نه‌مانه جادوگه‌ر يا زور خه‌لكيكى مه‌زن و سه‌يرن و ناوى مۇغ بۇ نه‌وان به‌ ماناي ئاوه‌لناوى جادوگه‌ر يا مروفتيكى فره به‌رپزه. تا ئيستاش به‌ هر دوو واته له زمانى رۆژئاواى به‌ كار ديت. له رۆژئاوا وشه‌كانى «مه‌جيك» به‌ واته‌ى جادوو و يا «مه‌جستىك» يا «مه‌جىستى» به‌ واته‌ى مه‌زنى و گه‌وره‌يى به‌ كار ديت كه له واژه‌ى مۇغ گيراوه. «دينۆ» نووسه‌رى يونانى له په‌رتووكى «په‌رسيا» ئاماژه‌ى بۇ نه‌و خاله ده‌كا كه مۇغه‌كان له جادوگه‌رى بي‌زار بوون و هه‌رگيز رپويان له جادوو نه‌كرده. كاتيكيش مروفت سه‌يرى ئاقتىستا ده‌كات، زردهشت راسته‌وخو دژايه‌تى جادوو و جادوگه‌رى ده‌كات. مۇغ له زمانى يونانى به‌م شيوه هاتووه: «ماگو» و هه‌روه‌ها له لاتينينش به‌م جوړه هاتووه: «ماگى» و له زمانى نه‌رمه‌نى «مۇگ»، عه‌ره‌به‌كانيش له نه‌وانيان وه‌رگرتووه، به‌لام چونكه له زمانى عه‌ره‌بى پيتى «گ» نييه، بويه نه‌وان «مه‌جوس» ي پي ده‌لئين. له قورعان، سوره‌ى «حج»، ئايه‌ى 17 ناوى مه‌جوس هاتووه. بويه تا به‌ ئىستا به‌ موسولمانه‌كان به‌ هه‌له به‌ مروفتى به‌هدين ده‌لئين «مه‌جوس». شايانى باسه كاتيک كه عه‌ره‌به‌كان نيشتمانى ميديا (كوردستان) داگير كرد، دىنى مه‌جوسيش وهك دینه‌كانى جووله‌كه و خاچپه‌رسته‌كان ريزى لئ ده‌گيريا و ته‌نيا باجيان (جزيه) وه‌رده‌گرت و ئايىنى به‌هدىنى ئازاد بوو، به‌لام كه ده‌سته‌لاى ئىسلام پته‌و بوو، به‌ بيانوى نه‌وه كه ناوى زردهشت له قورعان نه‌هاتووه، نه‌م ئايینه‌يان ياساخ كرد و بوختانى ئاگرپه‌رستيان سه‌پاند به‌ سه‌ر ئولى به‌هدىنى. زور زانا و هه‌لبه‌ستوانى هيژاي كورد له ناو هه‌لبه‌ست و په‌خشانى خويان ناوى پيرى مۇغانيان به‌ كار هيناوه، وهك زاناي فه‌رزانه مه‌وله‌وى:

ئازيزم، ئاماي، ئاي بي قه‌رار و ويم!

ئاي ئاي چه‌مه‌را، ئاي نه‌نتزار ويم!

مه‌وته‌نه كه‌ى چه‌م ديدش ها نه‌ پيت

غه‌ريبي تا كه‌ى، بۇ وه‌ ماواى وپت

هاى ساقى! بازار جليوه‌ى دلداره‌ن

سەودای خریدار، دانەى دیدارەن
یەكئى وه ماىهى گەنج (كەى)هوه*
چون منىچ وه تاى فەرتوت نەىهوه
ئەو سەد هەر كەسى پەى وىش وه راوهن
وه قىمەت نى یەن، ئەخلاس هەساوهن
ماىل كەر بالائى وهى لادا چون نەى
دەسىتوت دەف بۆ، ئەو دەس جام مەى
با بیدار كەرۆ تا كەى بۆ غافل
دەف وه سەدا گىيان، جام وه پەشحه دل
با كلافه بۆ، ئاخەر له وانم
خاك پاى حەزرت «پىر موغان»م
چون دەف، بەرگ پۆس ئىرادەت پۆشم
غولام بەر دەس حەلقە نە گۆشم
خۆم ئاسا خەىلئىن وه تن مەىخانەم

چون پىالەى واق شىشەى پەىمانم دىوانى مەولهوى

پىئاوژۆ پىئاوژۆ، رىتكە، قوناخ، (مەرحەله، پىرسە)

پىوانە هەندەسە، پىالەى مەى، قاپى بەراوهر دكردن

پىوهرزى پىداگرتن، كەله پەقى، خىرەسەرى، توندرپەوى، دەمارگىرى، (تەعەسوب)

تاب توانا، (تاقەت و تەحەمول)

تاقىنن دەروشىنەوه وهك مانگى تابان، تاف، ماناى تىشكى مانگ، تاف هەىف بە واتەى تىشكدانەوهى

مانگ كە له راستىدا تىشكى هەتاوه، تاودان

تاك تاكەرە قزاوكە، توتاك، مەلىكە شەوانە دەخوینىت، تاق تاكەرە

تۆم تۆو، تۆو، توخم

توندرپەوى خىرەسەرى، پىى زىادە داگرتن له سەر هەر شت، كەله پەقى، (ئىفرات)

تەوزىم ئەرك، كارى سەر شان، كارىك كە پىوىستە بكرىت

تەوهزەل تەوهزن، تەمبەل، تەپ

تەقلى بوون تىكەل بوون

تەله سەنگ تەله بەرد، پارچەىهكى پانكەله له بەرد

تەيار ئامادە

تىتالى كردن شوخى كردن، گالته پى كردن

تىپۆژ تىر + پۆژ، تىشكى پۆژ

جاپ كىلگەى گەنم

جان

گیان، (رُوح)

جانہ وهران

بوونہ وهران، جوولہ وهران

جاویدان

(جان له به دهن)، ژا بیدان، واژه یه کی کونی میدیبه که گۆرانیکی فرهی به سهر هاتووه و وشه گه لی

ژن و ژیانی لئ به جئ ماوه، واژه ی ژاویدان گوزاره له هه میشه، پایه نده، پایه دار، هه رگیز نه مردن، هه رمان و نه مری و

جان له به دهن دهر نه کردن (ئه به دی) ده کات. به رابه ر به م واژه یه «یه ئیتقان» به ئاقتیستایی هه یه .

جفاک

کۆمه لگا

جماندن

جولاندن

جوانمه ردی

جوانمیری، مروقی باش و مه زن، مه ردا یه تی، میرخاسی، جوانمه ردی و مه رد بوون هه م بۆ ژنه و

هه میش بۆ پیاوه .

جهسته ی گیانله بهر له شی گیاندار

جه ژنی سه ده 10 ی رپیه ندان هه ر سال (29 ی ژانیوه ری)، کۆتایی چله ی گه وره و ده ستپیک ی چله ی پچوک،

جه ژنی پیروزی سه ده به ئاگر و مه ی پیشوازی لئ ده کریت .

جه مشید

جه مشیدی پیشدادی که به ئاقتیستایی «جه می و یوه نکه هان» یان «ییمه» هاتووه . جه م له

ئاقتیستادا به چند جور په سنی هاتووه، وه ک «خشه ئیته» که بووه به «شیت» که له واژه ی خورشیت، خورشید

ده ببنریت و به واته ی دره خشان یا شاوینه هاتووه . جه مشید له ئه فسانه کانی نه ته ویی وه ک یه کیک له گه وره ترین

پاتشاکانی چه رخی پیشدادیان ده ژمیردریت . دوا ی جه مشید «ته همورس» هاتووه . جه مشید داهینه ر و فیترکاری

به رگدرووی و هه لاجی و که شتی و پزشکی و خه لکی فیتری دهره ئیانی گه وه ر له کانه کان کردووه، هه روه ها داهینه ری

برپیک که لوپه لی جه نگی و دامرزینری شاری «شیز» شوینی له دایکبوونی زه رده شت بووه . هه روه ها ده بیژن جه ژنی

نه ورۆز ده گه رپته وه بۆ سه رده می جه مشید . مه ی (شه راب) له سه رده می ئه و به رپیکه وت چئ بووه . گوا یه 650 سال

ده سه لآنداری کردووه و له ماوه ی 300 سال پاتشایه تی ئه و هپچ جوریک نه خۆشی و مردنیک نه بووه . له سه رده می

ئه و به هۆی خۆشبوونی که ش و هه وا، گیانله به ران و بالنده کان زۆر ده بن، به لام به هۆی ده ستپیکردنی زستانیک ی سارد

و به رده وامبوونی ئه و سه رمایه ، دژیک ساز ده کات بۆ دالده دانی خه لکه که ی و گیانله به ران، که به «وه رجه م که رت» به

ناوبانگ ده بیئت . ئه وی که له سه رچاوه کان دهرده که ویت جه مشید له دوا ییدا تووشی لوتبه رزی و له خۆباییوون ده بیئت و

روو له سه تمگه ری و بیدادی ده کات . بۆ یه فه ری یه زدانی لیی دهرم و مه ردومیش پشتی لئ ده که ن و دژی راده په پن و

ئه ویش هه لآدیت، گوا یه به ره و ولآتی «چین»، که خه لک ده ی دۆزنه وه و پاشان له ناو دره ختیک که خۆی شار دبووه وه، به

ئه ره یه ک له ته ک داره که دوو که رتی ده که ن . پاشان دوا ی ئه و فه ر ده گه رپته وه بۆ لای «فه ره ی دوون» . خۆی په نگدانه وه ی

ئه فسانه ی جه مشید له ناو میتؤلۆژی دینه کانی سامی له چیرۆکی «سوله یمان» ده ببنریت . وه ک ئه وه ئه و پاتشایه زۆر

شتیان وه ک یه ک ده چیت، به خزمه تگرتنی دئو و جنۆکه و به رزبوونه وه و گه رپانیان له ئاسماندا . له زمانی عه ره بی

جه مشید به «مه نوشله خ» به ناوبانگه . له کوریدا جه مشیر، جه مشیر و جه مشید ده گوتریت .

جیهانی به رین

جیهانی هه موار و سه رتر

چاڤ

چاو

چاکو یژ

زمان پاک، په وشت پاک، دروستکار، دلپاک

چاند	فەرھەنگ، خویندەواری، پۆشنبیری
چاوبرسیه تی	(تەماح)
چاونژیر	پژد، چرووک، دەستقونجاو، (بەخیل)
چت	شت
چتیک	شتیک
چنورە	گولیکی زۆر جوانە و بۆنی زۆر خۆشە، کیژان دەیکەن بە بەرۆکیاندا و لە ناو خانووکان بۆ بۆنخۆشی ھەلەدەواسریت، بۆ دەرمانیش کەلکی لێ وەر دەگیریت، لە ھەوراماندا بۆ بەرگری لە بۆگەنکردن و خراوبوونی گۆشت، چنورە دەخەنە ناو گۆشت. (بووکەسوورە، ھەمەرەوف مۆرادی. ل. 70)
چەمک	مەبەست، واتە، (مفھوم)
چەمەک	(لۆژیک، مەنتق)
چەنگ	(ھارپ)، لە سازەکانی کۆنی کوردییە کە 46 سیم یا تەل دروست دەبیت و بە پەنجە دەژەنریت.
چلۆن	چۆن
چەواشە	شاش، ناراست، دژ، پێچەوانە، تیکچوو، شیویاگ
چەواشەکار	گومپێ، لادەر، زیانکار، چەواشەکاران ئەو کەسانەن کە لە رینگە گومپێ و چەوتی کۆمەلگا ھەنگاو دەنێن، کە بریتیشە لە درۆ و زیانمەندی و ئازاردان و ناپاکی و وێرانی و کاولکردنی ژیرخانی کۆمەلگا، لە ئافیشتادا درۆ بە چەشنی «دۆرگۆنت» ھاتوو.
چەندوچوون کردن	(حیساب)کردن
چەنگەرگاچا	فەرزانی ھیندی چەنگەرگاچا نووسەری "رینگیدا"یە کە بە چەشنی سرود نووسیویەتی.
چینگیدا	لە نووسراوەکانی ھەرە پیرۆز و گەورە پۆژەلاتە.
چیتیک	بالندە، مەل
چیرە	«چر» کورتکراوەی چیرە، چروچاو، چیرە، پومەت، (چیرەیی بە واتە پەنگی پەمەیی)
خاپاندان	فریودان، لە خستەبردن، ھەلخەلتاندن
خاپوورکردن	لەناوبردن، نابووتکردن، سامانساکردن (سامانساکردن، لە ناوی سەلمانسەر پاتشای وێرانکاری ئاشوورەو ھاتوو)
خارا	بەردی خارا، بەردی پەقی گرانیت
خاس	باش
خاسەکی	تایبەتمەندی
خاکسار	بئەفیزبوون، بئەھواییبوون، خۆبەزلنەزان، خاکی
خاکی	مرۆقیکی بئەفیز و سادە و خۆبەزلنەزان
خامە	پینووس، (قەلەم)
خستە	ئاوێز، ژیری، خیرەت

خواست	ويست، ئارەزوو، نياز، خواستك، هەناو، ھەوا، (نفس)
خواستە	ھەناو، ھەوا، خۆزگە، (نفس)
خوسپ	پاشملەگوتن (غيبت)
خوسپکردن	پاشملەگوتن، (غيبت)کردن
خۆشنووت	رەزامەند، قایل
خۆكەمگر	خۆبەكەمزان، بە پيچەوانەى لووتبەرز، دلنەرم
خۆلتەكەر	چاپلوس، چاپباز، ماستاوچى، كيسەكيش
خۆويستى	خۆپەسەنى، لەخۆپازى، گوريخى
خوہسن	جنيو، جويين
خۆرپان	ئاوابوونى خۆر
خۆرداد	مانگى جۆزەردان، جۆخينان، بەختەباران يا زەردان، مانگى سپهەمى بەھار
خۆردادپوژ	نيوى شەشەم پوژى مانگەكانى ئاقيستايى
خۆرەم	شاد، بەكەيف، شادمان
خەنى	كامەران، دلخوش
خیرەسەر	خودسەر، كەلەپەق، دەمارگرژ
خیرەت	خیرەت، خرد، ئاوەز، زانايى، زانست، ھۆش
خیرەتى سپەند	زانايى پاك و پيرۆز
خيش	خۆمانە، خۆيى، خزم. وشەكانى (خيش و ھاوکار و ياوەر) وەرگيرپاوى واژەگەلى ئاقيستايى
<p>«خائيتوش» و «قيرزەم» و «ئائيريه‌منا» يە، ئەم كەسانە دۆست و يار و ھاوپيى نزيكى ئاشوو زەردەشت بوون و لە لاين پاكى و جوانميرى و بپروامەندى لە ھەمووان بەرچاوتر بوون. ئەم كەسانە بە زانابوون و زالبوون بە سەر ھەوہس و دەروونى خۆياندا و بە لە خۆبەدوويى و بەئەمەگى بەناوبانگ بوون. ئەندامانى ئەنجومەنى پيرى مۆغان لەم سى دەستەيە درووست دەبوون. خيشەكان لە ھەموو لاينەوہ وەك زانست و تيروانين و پاكى و پاستى و خۆپاريزى شايستەتر بوون و فرەتر بە زەردەشت نزيك بوون و جيگاي ستايشتى زەردەشت بوون. ئەمانە لە ريگاي دينى بەھدينى ئامادەى بەختکردنى گيانى خويان بوون.</p>	
داپ	داب، پەوشت (دابونەريت)
دادوستەد	سەندن و فرۆشتن، داد لە دانەوہ وەرگيراوہ و ستەد لە ستاندىن وەرگيراوہ
دارشت	پوژى، فەر، بەز، دەستەنە، خەز، (خیر، برکت، نعمت)
دادار	خواوہند، يەكئىك لە سەدويەك ناوى ئەزدان لە ئولى بەھدينى
دانش	زانست
داوہر	(قازى، ھەكەم)
دەبستان	ئەو شوينە كە مرؤف لەويى فير زانست و زانيارى و داب دەبيت (مكتب). دەبستان لە دوو وشەى (داب و ستان) دروست بووہ، چاوک و پيشەى «دەب» لە واژەى كوئى «ديپ» گيراوہ كە بە ماناي «نوسين» لە

به‌ردنوسه‌كاني «بېستون» هاتوه. له زمانې هورامې كؤندا «دهپير» يان «دهبير» به نوسه‌ر ده‌گوترا و به شپوه نوسراوه‌كش ده‌گوترا «دهپيره» يان «دهبیره» و شويې نووسينه‌كش «ديوان» دهوترا (اداره)، نهو شويېنه‌ي كه شاگرده‌كان له‌وي فېر نووسين و زانست و فېربوون ده‌بوون ده‌گوترا «دهپستان» يان «دهبستان، دهبيرستان». وشه‌ي داب كه ئېستا له زمانې كوردې له‌تهك نه‌ريت هاوكات به كار ديت (دابونه‌ريت) له واژه‌ي ده‌پ هاتوه. وشه‌گه‌لي (ادب) كه له زمانې عه‌ره‌بي به كار ديت له چاوكي وشه‌ي دابي كوردې گيراوه، نه‌م واژه‌يه له سه‌رده‌مي (اموي)‌يه‌كان به هوي وه‌رگېراني كؤمه‌لېك په‌رتووكي هورامې كؤن كه ئاييني و زانستي بوون، بو سه‌ر زمانې عه‌ره‌بي (تعريب) ده‌بيت و پاشان ده‌يان وشه‌ي (اداب، ادبيات، ادیب، مودب، ادبا...) لې چي كريا. بويه نه‌م وشه‌گه‌له له قورئاندا به‌دي ناكريت و له‌مه‌ر زمانه‌وانيه‌وه هيچ پيشه‌يه‌ك بو نه‌م واژه‌يه له ناو زمانې ساميه‌كان نادؤزريتته‌وه.

دروود درووت، ستايش، په‌سن، (سلاو، دؤعا مه‌دح، تارييف، رحمه‌ت)

دريغ په‌شيماني، نه‌فسؤس

دشنه دشنه، خه‌نجيري ده‌مراست، كارد

دنده‌ر جوولئنه‌ر، بزوك، هانده‌ر، (محرک)

دؤزه‌خ دؤزه، ناخؤش

دوغدؤ دوغدؤ، ده‌غدو، «فه‌رهمه‌رقان» ناوي دايكي زه‌رده‌شته. ده‌غدؤ دايكي زه‌رده‌شت له گوندي «له‌ج،

ره‌ج» له «شارويزان»‌ي «مه‌هاباد» له‌دايك بووه، «له‌ج»‌يي ئيمرو پيشتر به زمانې ئاقيستايي «رگا» بووه. واته‌ي

دوغدؤ به ئاقيستايي «شيردؤش، بيريقان» ده‌گريته‌وه. واژه‌ي «دادؤ»‌ي ئېستا له زمانې كوردې كه به واته‌ي دايك له

زاراوه‌ي كرمانجي سه‌روو به كار ديت له وشه‌ي ناوي دايكي زه‌رده‌شت گيراوه. هه‌روه‌هاش واژه‌ي «داده» له زؤر شويېني

جياوازي كوردستان بو دايك و خؤشك و ژني مه‌زن و بو پيزنان به كار ديت، له ناوي دايكي زه‌رده‌شت گيراوه. گوايه

گوړي دايكي زه‌رده‌شت له گوندي «نه‌مبې، نه‌مبه» له پؤژه‌لاتي كوردستان نزيكي باژيري «ورم»‌يه.

دووده‌مان خانه‌دان، هؤز، خيل

دؤزه دؤزه‌خ، ناخؤش

ده‌جويت جوولاندن، جوولين

ده هيزي دهر و ئاف مه‌به‌ست له ده هيزي دهر و ناوه‌وه‌ي مروف نه‌مانه‌ن: بيستن، بينين، چيژتن، بوئكردن،

هه‌ستكردن، توانامه‌ندبوون، داهينان، خيرابوون، تيگه‌يشتن، دوربين بوون يان پيشبيني كردن، هه‌موو مروفيك خاوه‌ني

نه‌م ده هيزه‌يه مه‌گه‌ر ناساخ بيت.

ده‌يتاقينين ده‌دره‌وشينن، تاودان، دره‌وشينه‌وه وه‌ك مانگي تابان، تاف ماناي تيشكي مانگ، تافه هه‌يف به

واته‌ي تيشكدانه‌وه‌ي مانگ، كه له راستيدا تيشكي رؤزه

ده‌د دپنده، گيانله‌به‌ري كيوي

ده‌رس ده‌رز، وانه، واژه‌يه‌كي كورتكراوي «ده‌ريسره» به ماناي تيگه‌يشتن و به‌بيرمانه‌وه و به قوولي

خويندن و فېربوونه، «ده‌ريس»‌يش به واته‌ي نيگا و ته‌ماشا له ئاقيستا هاتوه.

ده‌مباس (روايت)

ده‌فر جام، قاپ

دەسكيسى	سيخوپىي، (جاسوسى)
دەي ئاخنىت	پىركردن، دەيتەپىنىت
دیده وانی	چاوه دىرى، پاسه وانی، برىقانى
دینانە	شىتانه
دیبەر	كىلگە، بەرى دى، بەردەم ئاوايى
دېويه سنان	دېويه رستان، داسنى، ئەو كەسانەي كە ستايشتگه رانى دېويان لا پىرۆزە، كورتكراوه كەي لە زمانى كوردى دەبىتە «داسنى». مانای واژە دىف بە پىچەوانەي ئەوي كە لە سەر زارى مەردوم باوه كە گوايه دىف شتىكى نارپك و قەبە و ناله بار يان گياندارىكى شاخدارى ئەفسانەيى، «دىف» لە زمانى ئاقىستايى دەكاتە درەخشان و پووناكدانەوه و تاباندن. واژەي «يەسنا» ش دەبىتە نيايشت و پەرسش، كە بە سەر يەكەوه دەكاتە «ستايشتگه رانى پۆشنایى» يا بە زمانىكى سادەي ئىمروىي «پۆژپەرسى». (پەرتووكى واژەگەلى ئاقىستايى، بەرگى 3، لاپەرهى 737)
راين	پابوون، راپەرين، شۆرش
رپابە	رپاپەرە
راد	بەخشىنەر، دەسواز
راژە	ئوودە، (خزمەت، خدمت)
رامانى پاك	بىر و هزرى پاك و چاك، كە بە ئاقىستايى دەكاتە «ھومەتە»، يەكەمىن دروشمى زەردەشتە بۆ
ھەر مرقىك	
رامش	ئاسوودەيى، سەرخۆش و دلىيىي
ران	رانەمەر، گەلەي پەز، مىگەل
راھىنان	پەروەردە كردن، فىركردن، ياددان، مەشقدان، دەرسدان
رژد	بەرچاوتەنگ، بەئىزەيى، رەشك، (حسود)
رسكاو	داھىنەر، وەدبھاتوو
رپك	رپق، كىنە، (پىتى ق لە زمانى ئاقىستايى نىيە، رپك يان رپق لە زمانى عەربى، بووتە چاوكى وشەي
رەقىب و كۆمەلى وشەي تر)	
رماندن	پووخاندن، تىكدان، پووخان
رۆژەف	بابەت، بابەتى رۆژ، (بابەتى ئەكتۆئىل)
رۆژەكانى مانگ	لە ئۆلى زەردەشتى ھەموو رۆژەكانى مانگ نىوى تايبەت بە خويانىان ھەيە، نىوى رۆژەكان
بەمجۆرەن:	

- 1 - «ھورمزد»، كورت كراوہى ئەھورا مەزدا، گيان بەخشى يەگانە و گەورەي زانای بىھاوتا
- 2 - «بەھمەن»، وەھمەن، رامانى پاك
- 3 - «ئەردى بەھەشت»، باشتىن پاكى
- 4 - «شاريوەر»، ئاشاوەھىشتا، پاتشايەتى بەھىز
- 5 - «سپندارمەز»، سپەنتەئارمەئىتى، ئەسفەند، لەخۆبورديووى و مېھرەبانى

- 6 - «خورداد»، ههئورتات، تهنروستی و پیکوپیکى (پۆژى له دایکبوونى زهردهشت)
- 7 - «ئهئورداد»، ئامورداد، ئامهرتت، بئمه رگى، جاويدانى، ههتا ههتايبى
- 8 - «دهى به ئازهر»، دادار، دادپه روه ر، به ديهينه ر
- 9 - «ئازهر»، ئاتر، ئاگر، تيشک
- 10 - «ئاوان»، ئاپان، ئابان، ئاوه کان، کاتى ئاو
- 11 - «خۆر»، هۆره خشيتم، خۆرشيت، هه تاو
- 12 - «مانگ»، مانگ، هه يڤ
- 13 - «تير»، تيشتریه، ئه ستيه رى باران
- 14 - «گهئوش»، گۆبى زهوى، گيتى، ژيان، بوون (زۆبهى نووسه ران به هه له به گا يان مانگا وه ريانگيپراوه)
- 15 - «دهى به ميهر»، ده تههوش، دادپه روه ر
- 16 - «ميهر»، ميترا، سۆز و دۆستايه تى و په يمان و به لئين و هه قالبه ندى
- 17 - «سرووش»، فه رمانبه ردارى له ئولى ئه زندانى
- 18 - «په شه ن»، دادگه رى
- 19 - «فه روه ردين»، فه په وه شى، فه په هه ر، هيزى پيشکه وتن و پاسه وان و په وان و جه وه رى که ره سه ي ئافراندى

گه ردوون

- 20 - «وهه رام»، وه ره هرام، به هرام، ويئى تره غنه، سه رکه وتن
- 21 - «پام»، پامه، ئاشتى و ئاسايشت و خۆشى و هيمنى
- 22 - «با»، وات، هه وا، با
- 23 - «دهى به دين»، به ديهينه ر، دادپه روه ر
- 24 - «دين»، پوانينى ده روون، ويژدان
- 25 - «ئه شى»، ئارد، به خته وه رى، سامان و ويست و داواکاراى
- 26 - «ئه شتاد»، ئارشتاد، پاستى و دروستى
- 27 - «ئاسمان»، ئاسمان
- 28 - «زامياد»، زهوى
- 29 - «مانتره سپه ند»، ميهرسپه ند، گوته ي پيرۆز، وته ي چاکه
- 30 - «ئه نارام»، ئه نغره په ئوچه، تيشک و پووناكى بئى پايان و هه تا هه تايبى

پۆخ، که نارى چۆم يا ده ریا

پۆژانى هه فته كورده كان له كۆندا، پۆژه كانى هه وتوويان به نيوگه لى ئه ستيه ره كان ده ژمارد. ئه وروپاييه كان، ئه م كرده ويان له كورده كان وه ر گرت و ئيستا كه نيوى پۆژه كان له زبانه ئه وروپاييه كاندا له نيوگه لى پۆژانى هه فته ي كوردى كه ون ئاراهه گيراوه. 1 (كه يوان شيد = شه ممه)، 2 (ميهرشيد = يه كشه ممه)، 3 (مانگشيد = دوو شه ممه)، 4 (بارامشيد = سئ شه ممه)، 5 (تيرشيد = چوار شه ممه)، 6 (هورمزشيد = پينج شه ممه)، 7 (ناهيديشيد = هه ينى) پۆژه ژمي رى كوردى ئافيس تا. فاروق بۆره كه يى

پروش	مرۆفی جه ننگخواز و نه گونجاو
په خشان	پرتیشک
په سایي	گه یين، پئی گه یشتن، (کاملببون)
په سین	گه یين، په سایي په سا، په سیده، پیپراگه یين
په سیده	گه یشتوو
په مز	نیشانه، (سه مبول)
په وان	جان، گیان، (روح)، هر شتیك که له پویشتندايه و نه گات و ویستانی نه بیئت وهک ئاوی په وان،
	خویندنه وهی په وان و بی گری
په وند	شیوه، په فتار، په وشت
په وگه	(قبیله، قبله)
په شگ	(حسود)
په پوهو	(سیستم)
په ژه یی	(نسبی)
زات	واژه یه کی ئاڤیستاییه، زات، دارا، خاوهن، بوون، راستی هر شتیك
زاگون	زاگون، یاسا، به ربه ست
زاما	زاوا
زایشت	به دیهاتن، زایین، له دایکببون
زری	پهخت و بهرگی جهنگی
زوین	داماو، ناته وان
زۆنگاو	ئاوی وه ستاو و گه نیو

زهردهشت نازناوی راسته قینه ی «سیمیار» په یامبه ری کوردانه. پیری شالیاری زهردهشتی له بهرهمی خوی «ماریفهت» ناوی زهردهشت به سیمیار ناو ده بات، پیرشالیار زهردهشتی ده فهرمیت: (گۆشت برپوانه پیر شالیار بۆ / هۆشت جه کیاسته ی زانای «سیمیار» بۆ)، مانای: "به وته ی پیری شالیار گوی بگره و هۆشی خۆت بده به نووسراوه ی زانای سیمیار". فهرهنگی دیهخودا. بهرگی 13. لاپه پهی 665. زهردهشت یه که م په یامهینه ر بووه له سهر زهوی که برپوی به یه کتایی خودا بوو. عمادالدین ده ولّه تشاهی ناوی زهردهشتی به مجوره له یهک داوه ته وه: زهره ساوشه ته رئائی، «زهره» به مانای زیږ و تیشکی ته لا، «ساویان تا» به واته ی درهوشانه وه و تابان، «وه شه ته ر» به مانای بارین، «ئائی» به مانای هاتن یا ئایی هاتووه، که به سهر یه که وه ده کاته «بارین و درهوشاندنی تیشکی زیږینی پوژ» زهردهشت نازناوی «سیمیار» بووه. (رۆستم و زۆراو به روایه تی ئاڤیستا. لاپه پهی 34)

زهروان ناوی خوی زهمه نی بیکه ران، خودای به ش و بهر و چارنوس و بهخت و ناوچاوان، پاتشای جیهان و گه ردوون، له زهروانیسم برپوا وا بوو که هه موو شتیك له سهر خواست و ویستی زهروان ئه نجام ده دریت، هیچ شتیك ناگوږدریت، مه گه ر له سهر ویستی زهروان نه بیئت. زهروان نه مر و هه میشه یی، ویستی له هه موو شتیك به رزتر و به سهر هه موو شتیكدا زال و به ده سه لاتدارتره. زهروان چاره نووسه کان ده نووسی و یه کیشیان ده خات. زهروان به دیهینه ری ژیان

و بوونه . زهروان خوښی سینهر و دروینه که ری ژیان و بوونه کانه . زهروان گاسنه که ی له دوو که لی رهش و سپی به ستووه و به سهر کیلگه ی ژیان دهیکشیتیت و توی ژیانی پيدا دهپرژینیت، به لام درهنگیکی پی ناچیت له بهرگی دروینه کاریکی ردین سپی به ته من، به داسیکی تیژ دیته سهر ریگا و پیشه ی ژیان له چاوترووکاندنیکدا دهپریت . ناوازی خوښی گاسنه که ی له کاتی جووتکردن و چاندنی توی ژیان و هارپی وشکی داسه که ی له کاتی دروینه کردنی ژیان، له گوئی زهرواندا یه کیکه و هیچکام له م دووانه ههستیک له دلی زهروان نابزوینیت . کاتیک که مروّف شاد و دم به پیکه نینه و کاتیک که دهرده دار و نه خوښ و گریانه، زهروان هر دووکیان دهبینیت و ده بیسیت، به لام به بی ئه وه ناله کان و شادیه کان بتوانیت ئه و دابچله کینیت . که س توانای پارهستان و بهر بهر کانی له بهرانبه ری زهروان نییه، مروّف گهره که ملکه جی خواست و فه رمانی ئه و بیت و چاره یه کیش نییه . له ناو عه ربه دا به (دههریه) به ناوبانگه و دینی ئیسلام زور که و ته ته ژیر کاریگه ری زهروان یسم، بابه تی (قهزا و قهدهر) پاسته وخو له زهروان یسم گیراوه . مروّف به گشتی له م ئایینه بی تاوانه، چونکه زهروان له پوژی یه که م هه موو شتیکی بو مروّف دیاری کردووه و هه موو پروداوه کان له سهر (قهزا و قهدهر) پروو ده دات و ده کریت و ده بیت . واژه گه لی زور و زوران و زه مان له چاوکی زهروان گیراوه . سه رده میک یه کیک ئایینه کانی باوی کوردستان بووه و له سهر زوریه ی ئایینه کان کاریگه ری خو ی کردووه .

زه ند راقه، شیروقه، شی کردنه وه، لی کولینه وه، (تفسیر)

زه نگین دارا، ساماندار، ده وله مه ند

زیفینگ ئه شکه وتی که خه لکی تیدا بژی

زینده گی ژیان

زیاده پوه ی زیارویی، (ئیفرات، ته فریت)

زی منالدان، پسدان

زیره فانی چاوه دیری، دیده وانی

زینۆ شیوه

ژیار شارستانیته

ژیان و ناژیان ژیان و ناژیان، بوون و نه بوون، ههستی و نیستی، لی ره مه به ست له ناژیان و نه بوون و نیستی،

مه رگ نییه، ناژیان به واته ی ژیانیکی بی سوود و بی که لک، یان پر له درۆ و دوو پرووی و کرداری ناپه سه نه که له ته ک

هه نجاری ژیان ناگونجیت .

ژی ریبیژی (مه نتق)، پاده ی وته

ژی رکاری (حکمه ت)، ئافه رین، ری ئونی

ژینگه سرووشت، (بی ئه، مۆحیت)

ساکوول قوول، کوول

سالور ژیر، به ئاوه ز

سپله بی ئه مه گ، بی (وه فا، سفه ت)

سپید سپی، چه رمگ، سفید

سپیده دم ده می به یان، کازیوه

سپهر	سپهر، ئاسمان
سپەند	پاک، پیرۆز، خاویڤ، بئخەوش، پاکژ
سپى ئار	دارىكى بەرزى شوخ و شەنگ كە بئبەرە و تا 20 مېتر بالا دەكشيت و بە ناوى سپى ئار و دارى عەرەر بە ناوبانگە و توخلى دارەكە سپىيە .
ستران	گۆرانى، لاژە
سرشت	جەوھەر، ھەوین، بنیات
سرودبېژ	ھەلبەستوان، ھۆنەرى ھەلبەست و پەخشان، ئەوھى كە سرود دەبېژت
سروش	ئاوازی ویزدان، خۆرپەى دل، بەدلاھاتن، (الھام، غیب)
سزاوار	شایان، شیاو، شایستە
سەدە	چەرخ، ھەر سەد سال یەك سەدەيە
سەرا	مال، خانە، كۆشك، خانوو، (بەشېك لە وشەگەلى كاروانسەرا، كەى سەرا، يە)
سەرسەرى	سەرچل، بئبیركردنەو، وازوازی، ھەر دەمىك لە خەيالئىك (بئكارە و خویرى)
سەرشار	پر، لئواولئو
سەرگوزەشت	بەسەرھات، سەربورى
سن	جانەوھرىكى پچووكە خرى بۆرە و ئافەتى گەنمە
سنجری	ئاسنى سورۆبوو
سندان	سنان، دەرگاى شت لەسەر کوتانى پینەچى و ئاسنگەر، وەك جنىویش بە كار دئت
سۆز	گفت، پەیمان، بەلئین
سۆزمانى	مرؤفئىك كە لەشى خوى دەفرؤشيت
سوئند	سوئین، سوئند، سوئكەند، ھەموویان لە یەك ریشەى ئافئىستایى گىراوہ كە دەكاتە كەرەسەيك كە ئىستا بە «گۆگرد» دەناسرئت. كاتئىك مرؤف لە رئزمانى زمانى كوردى ورد دەبئتەو، دەبئنت كە واژى سوئند لەگەل وشەى خواردن بە یەكەوہ بە كار دئت (سوئندخواردن) و لە راستیشدا سوئین شتئىك نىيە وەك نان و ميوہ بخورئت. ئەما بۆ وا دەلئین؟ لە سەردەمى كىانىيەكان و میدياكان سوئندخواردن بەم شئوہى ئىمپرۆ نەبوو، بەلكوو ھەر كات پئويست بوایە كە كەسئىكى تاوانبار بۆ دلئىا كردنى دادگا راستى بسەلمئنت، دەبوایەت جامئىك «سوئكەند»ى (سوئەى گۆگرد) دەخواردوہ، جا ئەگەر لە سەر راستى بوایە، ئەوہ بئگومان ھىچ زىانئىكى پئ نەدەگەيشت، بەلام ئەگەر سوئنى بە درؤ بخواردایەتەو، ئەوہ سوئكەندەكە ھئدى ھئدى لەشى لە ناوہ دەسووتاند و ھەلاھەلاى دەكرد. ئەم جۆر ئازموونە بۆ ئەو سەردەمە بۆ رەوَابوونى قسەى گومانلئىكراو زۆر باو بوو. بۆیە ئىستا لە زمانى كوردى سوئندخواردن وەك دەستەواژە ماوہتەو، بەلام خودى كارەكە لە بئیر كراوہ. ھەلبەت ئازموون و تاقىكردنەوى دى لەو زەمانە ھەبوو وەك تئپەرپوون بە ناو كۆماى ئاگرىان پڑاندنى ئاسن یا مسى تاواو بە سەر پشتى گومانلئىكراو بۆ راستبوون یا ناراستبوونى. لە ئەفسانەى باوكى «كەىخەسرەو» پاتشای مئژووى ئئمە كوردان «سئاوہش» ھەر ماوہ. سئاوہش بۆ بەرپەرجدانەوہى بوختانئىك كە لە لایەن باوہژنەكەى بۆى ھەلبەستابوو، بۆ سەلماندى ناراستبوونى قسەى زپدايىكى بە ناو كۆماى ئاگر تئپەرى و بە بئزىان لەو دئو ئاگر ھاتە دەرەوہ.

سۆزرت	سهير، نائاشنا
سوشيانس	پزگارکه، رپيشاندهر، پيشهوا، پهيامبه، ئازادبخوان، سوودگهيه نهر
سووچ	گوناح، تاوان
سهوداسه رانی مهزدا	ئهو کهسانه ی که به دل ئه قینداریی خودای تاک ده که ن.
سهیزوو	سبهی، سۆزی، بهیانی
سهول	سهلپ، (پارویی به له م و قایه قرانی)
سوهیل	سوهیل، ئهستیرهیه کی پووناک و پرشنگذاره که له باشووری ئاسمان درده که ویت،
	دهرکه و تنیشی به واته ی کوتایی پیهاتنی وهرزی گهرمایه .
شاگرد	هاوشت، (قوتایی)
شاندن	ناردن، پهوانه کردن
شال	شال، شهپک، سیته ره، بهرگی سپی مرۆقی به هدینه که له کاتی ههلبژاردنی ئۆلی به هدینی به
	واته ی بهرگی رامانی پاک ده کریتته بهر. پهنگی سپی و بیملیوان و ههراو و سادهیه. له هه ورامان شال و له بۆتان شهپک
	دهگوتریت، شهپک و شالی بۆتان و هه ورامان ئیستاش له کوردستان به ناوبانگه. له برپک شوین، به نیوه کانی پهنگ و
	چۆخه ش ناو ده بریت. شالپۆشان له ئۆلی به هدینی به واته ی له دایکبوونی نوییه. ناوی دیکه ی شال به زبانی لۆری
	«سیته ره»یه. له کاتی به جیهینانی جهژنی شال یا سیته ره پۆشی سروود و ئافهرینگانی تایبهت بۆ ههلبژاردنی دین
	دهخویندریت و داب و نه ریتی تایبهت ئه نجام ده دریت.
شالیار	شههریار، پیشکار، وهزیر، پیری شالیاری هه ورامان
شایست	(حلال)، ئه و شته ی که له پوانگای هزر و رامان په وایه
شوخی	گالته، گه مه
شۆدار	شیدار، نمدار، تهر
شهوت	دزه کردن، په خنه کردن، چوونه ژوره وه و کاریگه ربوون له ناو دهروونی که سیپک
شهیدا	ئه ویندار، شیتی ئه و فین، پووناکی، (به شیک له ناوه کانی خۆرشید و جهمشید له شید یا شهید
	دروست بووه، که به واته ی هالوو و گهرما و پووناکیه)
شهوه که	شه به که، تۆر
شینز	شینز، هورمزگای ئاگرگه شه ئه سپ، نازه رگه شسپ، یان ته ختی سوله یمان له پۆژهه لاتی کوردستان
	له نیوانی شاره کانی «سه قز» و «تیکاب» و «سایه نقه لآ، شاهین دژ» هه لکه وتوه. شوینی پیرۆزی دیرۆکی
	زهرده شتییه کان بووه و شوینی له دایکبوونی یه که مین په یامهینه ری مه زنی دینی یه کتاپه رستی ئاشوو زهرده شته. تا به
	ئیسنا له سه ر شوینی له دایکبوونی زهرده شت لیکۆلینه وه یه کی ئه وتۆ نه کراوه و زۆریه ی بۆچوونه کان له مه ر شوینی
	له دایکبوونی زهرده شت له پشت ته م و مژدا خۆی حه شار داوه، که دهستیکی ئه نقه زی تیدا ده بینریت. هه ر چه نده برپک
	له پۆژهه لاتناسی به ناوبانگی پۆژئاوایی وه ک: دارمستیر، نۆلکه، هرتسفیلد، برونوه نینگ، راولینسون و... له سه ر ئه م
	پروان که زهرده شت خه لکی باشووری ده ریاچه ی «ورمی»یه و له ولاتی میدیاکان له دایک بووه. به لام به شیوه یه کی
	ریکوپیک و ئاکادامی له م باره وه کاری پئویستیان نه کردوه. خۆی باشووری ورمی ده کاته ناوچه و گونده کانی

«به زهرد» و «مه میند» و «شارویران» له پۆژه لاتی ئیمپۆی کوردستان. «جه کسۆن» گومانی وایه که زه زهردشت له دوربه ری گوندیکی وهک «خورخوره» ژیا بیئت، ئەم گوندهش له چند شوینی هه ریمه که هه ر به م ناوه هه یه، یه کیکیان له باکووری مه هاباد له ناوچه ی شارویرانه. شادپه وان «مه ردووخێ کوردستانی» زه زهردشتی به خه لکی میدیا زانیوه. (میژووی وێژه ی کوردی. سدیق بۆره که ی. میژووی زانایانی کورد. بابامه ردووخێ رۆحانی شیوا)

شه پک، شال، شه پک، سیتهره، به رگی سپی مرۆفی به هدینه که له کاتی هه لبژاردنی ئۆلی به هدینی به واته ی به رگی رامانی پاک ده کریته به ر. په نگی سپی و بی ملیوان و هه راو و ساده یه. له هه ورامان شال و له بۆتان شه پک ده گوتریت، شه پک و شالی بۆتان و هه ورامان ئیستاش له کوردستان به ناوبانگه. له بریک شوین، به نیوه کانی په نک و چۆخه ش ناو ده بریت. شالپۆشان له ئۆلی به هدینی به واته ی له دایکبوونی نوێیه. ناوی دیکه ی شال به زبانی لۆری «سیتهره» یه. له کاتی به جی هینانی جه ژنی شال یا سیتهره پۆشی سرود و ئافه رینگانی تایبه ت بۆ هه لبژاردنی دین ده خویندریت و داب و نه ریتی تایبه ت ئەنجام ده دریت.

شه مال کردن داگرساندنی پووناکی، گر، تیشک (شه مال به واته ی مۆمی داگرساو)

شیرپه نجه نه خویشینی (سه ره تان)

فرووزه نیشانه، شوین، چۆنیه ت

فه رته نه تۆفان

فه پ گه وره یی، شکۆ، ده بده به، جوانی، تیشک، پیروزی، هۆی شانازی، به هره، (خیر)، پیچه وانه که ی

به دفه پ، بی فه پ

فه پی جه مشیدی فه پ نیشانه یه کی ئەز دانییه، ئەو فه په یه که جه مشیدی کیانی پاتشای ولاتی ئاریایی خاوه نی بوو،

به لام به هۆی له خۆبایی بوون و پووکردن له درۆ و تووشی خۆویستی و نه خویشینی «من» بوو و فه پی یه زدانی وهک

مه لیک لئ دور که وته وه.

فه زانه له دوو وشه ی «فره و زانا» دروست بووه، مرۆفی زانا و جیهان دیده

فه زانه یی زانایی، دانایی

فه ره ور دین مانگی خاکه لیوه، نه ورۆزمانگ، مانگی یه که م له سالی کوردی و زه زهردشتی

فه شه وشتر به ئافیس تایی به مانای خاوه ن وشتری کارامه د و پشودریژ، فره شه وشتر برای جام ئه سپ هه ر

دوو شالیاری شاگوش تاسپ بوو، هه ر دوو ئەندامی ئەنجومه نی پیری مۆغان بوون.

فه مه نه ژیرو به شکۆ

فه له خاچ په رست، (مه سیحی)

قاره مان دلیر، پاله وان، له دوو وشه ی «کار و رامان» دروست بووه، پیتی «ک» بووه به «ق»، له

ئالفابیتی ئافیس تایی پیتی ق نییه.

قالک (سه ده ف)، قالب، توویکلی گوێز و چتی تر، قاووخ، کاسه ی سه ر

کاربین زانا، پسپۆر

کاررێز ئاویک که له بن زه ویه وه ده ره ی نرابییت و سه ری داپۆش رابییت

کاررێز که نه که سه ی که کاررێز هه لده که نییت

کرداری پاک کرده و په‌وشتی پاک و چاک که به نائفستایي «هغه‌رشته» ده‌گوتريټ و سيټه‌مين دروشي زرده‌شت له ئولي به‌هدينیيه. بويه سيټه‌مين دروشمه، مهرج نييه هر که س راماني پاک بيټ و گوفتاري پاک، ده‌توانيت کرداريشي پاک بيټ، بويه کرداري پاک سه‌نگي ترازووي رامان و گوفتاري پاکه .

کالا شتومه‌ک، کۆتال

کالب قالب، تهن، به‌دهن، بيژان، چوارچپوه، ريژه

کاوي که‌ي، مير، پاتشا، ده‌سه‌لاتدار

کړوکاش له‌دووکه‌وتن، لي‌کۆلینه‌وه، له‌شوین‌گه‌ريان، دۆزینه‌وه، په‌يجوري

کلاوخوود کالاي ناسني جه‌نگاوه‌ر

کوچک به‌رد، هه‌رد

کوور قوول

که‌بار زه‌رده‌په‌ري ئيواره

که‌ريان مه‌لا يا کيشباني ئاييني پۆژپه‌رستي، دوژمني سه‌ره‌کي زه‌رده‌شت بوون و دژايه‌تي راستيان

ده‌کرد

که‌رپه به‌خشش، (خير، احسان)

که‌رپه‌ک‌کاران که‌سانتيک که که کاري باش (احسان) ده‌که‌ن

که‌روييشکه‌کردن له‌نگانه‌وه و شه‌پۆل‌ليداني گولي گه‌نم به‌ دم باوه‌وه

که‌شکه‌شان کاکه‌شان، کاکيشان

که‌ي کاوي، به‌ريزه، سه‌رۆک، پاتشا، مير و خاوه‌ن تاج و ته‌خت، توژي ده‌سه‌لاتداري سه‌رده‌مي

زه‌رده‌شت که برپيکيان زور به توندي دژايه‌تي ئولي به‌هدينيان ده‌کرد. وشه‌ي که‌ي له‌ته‌ک ناوي زور پاتشاي ديرويکي

کوردي گريي خواردووه، وه‌ک: که‌ي‌خه‌سره‌وه، که‌ي‌قوباد، که‌ي‌کاووس. کاکه‌ي ئيمروي زماني کوردي له چاوکي وشه‌ي

«که‌ي» نائفستايي گيراوه. که‌ي له زماني کوردي سه‌رناوي ژنان و پياواني به‌ريزه و پيره. هه‌روه‌هاش واژه‌ي که‌ي

له‌ته‌ک وشه‌ي دي له زماني کوردي ئيستاکه‌ش به کار ديټ وه‌ک: که‌ي‌سه‌را به واته‌ي سه‌را و کوشکي پاتشا، که‌بيانوو

به واته‌ي ژني پاتشا، شازن، کابان، که‌يخوا، کوچا، که‌يخودا به واته‌ي پياوي ژير و به‌مشور، که‌يل به واته‌ي سه‌رکۆمار

و سه‌ردار و سه‌رۆکي ئيل و هۆز، که‌ينه‌ک به واته‌ي که‌نیشک و دۆيتره، کچ. مه‌وله‌وي نه‌مر له ديوانه‌که‌ي ئاماژه‌ي به

«که‌ي» کرده:

غه‌ريبي تا که‌ي، بۆ وه ماواي ويټ

هاي ساقاي! بازار چيلوه‌ي دلداران

سه‌وداي خريدار، دانه‌ي ديداره‌ن

يه‌کئ وه مايه‌ي گه‌نج «که‌ي» هوه

چون منيچ وه تاي فه‌رتووت نه‌يه‌وه

ئه‌و سه‌د هه‌ر که‌سي په‌ي ويش پاره‌ن

وه قيمه‌ت ني يه‌ن، اخلاس هه‌ساوه‌ن

که له شير	که له باب، (دیک)
که ی گوشتاسپ	کاوی ویشتاسپه، پاتشایه ک بوو که هانای زهرده شتی دا و پاشان دینی زهرده شتی په ژراند.
ناوه که ی به ئافیتس تایی به مانای پاتشای خاوه ن ئه سپی ئاماده .	
کیژان	کامیان
کیس	چرک، ئه ستوربوونی پدو
کین	قین، پک
گازنده	گازنج، گله یی، بناشت، (شکایه ت)
گوفتاری پاک	وته و گوته ی پاک و باش، به ئافیتس تایی «هؤخته» دووه مین دروشمی ئولی به هدی نییه
گومانچنین	خه یالبا فی
گرؤ	دهسته، پؤل، پهل، گروپ، گرؤ، گروه واژه یه کی کونی هه ورامییه
گوشه نشینی	(خه لوه ت) نشینی
گوزاره	واته، مانا
گیان به خش	زیندووکهر
گه جه سته ک	نفره ت لی کراو، ناپاک
گه شه کردن	پینگه یشتن، هه راشبوون، لیژه مه به ست (تکامل)
گه لویژ	تیشکده ر، ئه ستیره ی تیشته ر، له سپیده ی به یانیانی هاوین پیش له هه لاتنی خور ده بینریت، به
لاتینی (سیرووس) و به عه ربه ی (شعرا ییمانی) ده گوتریت .	
گه مارؤ	شالو، ده ورگیران، په لامار
گه ناو	ئاوی وه ستاو و بؤگه ن، زؤنگاو
لاونا	نه وازشت، نه وازشن
لف	هاوزاد، دوونه
له چه ری	پژدی، په زیلی، یه کده نده
لؤهراسپ	که ی گوشتاسپ کورپی لؤهراسپ یان له رائه سپه . ده قی نواوه که ی به ئافیتس تایی "نه ئوروه ت ئه سپه"
که به واته ی خاوه ن ئه سپی توندره و	
مامؤستا	هیربؤد، ئامؤژگار
مانی	ماندوو، شه که ت، وشه ی کوردی ماندوو په یوه ندیه کی راسته وخوی به «مانی» پیغمبه ره وه هه یه .
کاتیک له زمانی کوردی به که سیک له کاریکی زوری کردبیت و زور شه که ت بیت، ده بیژن مانی نه بی، یان ماندوو نه بی،	
که به واته ی ئه وه یه وه ک «مانی» ت به سه ر نه یه ت، یا وه ک مانیت لی نه یه ت. که ئه مه ش په یوه ندی به به سه ره ات و	
چاره نووسی تال و ناخوشی مانی وه هه یه . مانی بناغه دانه ری ئایینی مانی یه . بریک سه رچاوه ده لئین خه لکی شاری	
هه مه دان له پؤژه لاتنی کوردستان بووه و بریکی دی له سه ر ئه و باوه رهن خه لکی شاری ماردین له باکووری کوردستان،	
که ئه و سه رده مه پایته ختی «سلوکیه کان» بووه . مانی له سالی 215 ی زایینی له دایکبووه و له سالی 273 ی زایینی	
له «گوندی شاپوور، جوندی شاپوور» له سه ر ده روازه ی شار به ئازاریکی زور هه لواسرا . مانی کورپی «پاته ک، فاته ک»	

له بنه ماله یه کی خانه دان بووه، هر له ته مهنی لوی فیری زانست له هه موو به شه کانی ئه و سه رده مه بووه. له دینه کانی به هدینی و بودایی و جوو و عیسایی و ئایینه کانی ئه و سه رده مه لی کوئینه وه یه کی به رفراوانی کردووه، پاشان له ته مهنی 24 سالی خوی وهک په یامهینه ریکی نوئی ناساند. سه رده تا له میژوپاتامیا (بین النهرین) دهستی به بلاوکردنه وه ی دینه که ی کرد، پاشان به بۆنه ی «فهیرۆز» برای «شاپوور» که پاتشا بوو و دینه که ی په ژراندبوو، به شاپووری ناساند و یه کیک له په رتووه کانی به ناوی «شاپوورگان» پی پی پیشکه ش کرد. شاپوور له سه رده تا دا فره ریزی گرت و لایه نگرانی به ئازادی خه ریکی چالاک و په ره پیدانی دینه که یان بوون، به لام پاشان شا پشتی تی کرد و که وته بهر بی میهری شاپوور و له ولات دوریان خسته وه و ده ریانی کرد. مانی له کاتی ئاواره بوونی له هیندوستان و ته بهت و چین سه ردانی کرد و دوی مردنی شاپوور له سالی 272 ی زاینی گه راپه وه بۆ ناو ولات. «هورمز» جینشینی شاپوور زور به ریزه وه پیشوازی لی کرد و دیسان ئازادی خوی له مه ر بلاوه پیدانی دینه که ی وهر گرت وه. مانی له ناو فه له کانی میژوپاتامیا له باشووری کوردستانی ئیمرو خه ریکی په ره دانی دینه که ی بوو تا کۆتایی هاتنی ده سه لاتی هورمزشا. ئینجا «وه هرام» یان به هرامی یهک، هاته سه ر تهخت و مانی قۆلبه ست کرد و فه رمانی هه لواسینی مانی دا، بریک سه رچاوه ئاماره به وه ده که ن تا پشتوینه ی مانییان له ناو خاک چال کرد و په رپه وه کانیشی له بهر چاوی خوی به پیچه وانه به سه ره وه له ناو زهوی تا پشتوینه چالیانی کرد. مانی ده سنووس و په رتووی فره ی نووسی، بۆ خه لکی نه خوینده واریش ئامۆزگارییه کانی به چه شنی نیگار و وینه ده کیشا، بۆیه به «مانی نیگار کیش» یش به ناوبانگه. له په رتووه هه ره به ناوبانگه کانی «ئه رزه نگ یا ئه رته نگ» بوو. به کۆرتنی مانی لایه نگرانی مانی هه ر مانه وه و به ناو جیهاندا بلاو بوونه وه و ده وریکی سه ره کییان بینی له پیشکه وتن و په ره گرتنی و بلاوه پیدانی چاند و هه نه ر و پیشه سازی میژوپاتامیا به جیهانی ئه و سه رده مه. دینی مانی تا سه رده می خه لیفه کانی به غدا مابوو، به لام خه لیفه کان فتوی بن برکردنی ئه م دینه یان دا. هه ر له ته بهت و چین، تا باشووری فه رانسه ئه م دینه ته شه نه ی کرد، به چه شنیک که له رزی خسته پشتی کۆله که کانی مه سیحیهت به جو ره تا سه ده کانی 13 و 14 لقه کانی ئایینی مانی له تهک مه سیحیهت کیبه رکئی ده کرد. مانی بیجگه له زمانی دایکی خوی باش شاره زای زمانه کانی ئارامی و سه ریانی و یۆنانی بوو. ده لاین له مانی شه ش په رتووک به سه ریانی و په رتووکیک به زازایی کۆن ماوه. (به شیکی ئه م زانیارییه نه: فه ره نگی دته خودا. به رگی 43 وه رگیراه)

متمانه مند دلدنیا

مداراکردن مداراکردن، به پیشووبوون، دان به خوداگرتن، کۆلنه دان، (سه بر و هه وسه له کردن)

مردگ مردو

مه ردوم مه ردوم، خه لک، کۆمه لگا

مه زدا مه زن، گه وره، به شکۆ، وشه ی مه زدا که په سنی ئه هورایه ئیستا له زمانی کوردی وهک «مه زن»

ماوه که به واته ی گه وره و به رز و به شکۆیه.

مه زدا یه سنایی میژدیسه نی، ستایش و په رستشی ئایینی ئه هورا مه زدا، پیچه وانه که ی ده بیته «دیویه سنایی»،

مامۆستا گیو موکریانی باوه ری وایه که مه زدا یه سنه یایی له سن وشه دروست بووه: «مه» به وای گه وره، «زدا» به

واته ی زانای بی هاوتا، «یه سنه» به واته ی په رستن، ده بیته زانای بی هاوتای په رستنییه به تاییه تی بۆ ئایینی

زه رده شتی (فه ره نگی کوردستان)

مۆغ (له پییری مۆغان واته که ی نووسراوه)

مه‌غز	میشک، به ئافستای «میریز» که به واتهی مۆخی ئیسک یا پیشه مانا دهدات.
مه‌ناومه‌ن	یاساخ، ناره‌وا، (ممنوع)
میدیاما	میدیا، میدیامانگ، ئامۆزای زه‌رده‌شت و سه‌رۆکی یه‌کیک له مه‌زنترین هۆزه‌کانی میدیاکان بووه، له سه‌روودی نه‌ته‌وه‌ی کورد هاتووه: ئیمه‌ رۆله‌ی میدیا و که‌ی‌خه‌سه‌ره‌وین...
میرات	واژه‌یه‌کی کوردیه‌ی که له چاوه‌کی وشه‌ی «مردن» گیراوه، سه‌ره‌ش، پاشماگ
میرخاس	جوانمیر، جه‌وانمه‌رد، مرۆقی چاک و مه‌زن، مه‌ردایه‌تی، میرخاسی یا جوانمیری و مه‌ردبوون له زمانی کوردی هم پیاو ده‌بیت هم بۆ ژن.
میرگ	چیمه‌ن، گیاجار
میزۆپوتامیا	به زاروه‌ی په‌سه‌نی کوردی ژوووه‌ی ده‌بیته «مه‌زروبوتان»، به زمانی رۆژئاواییه‌کان ده‌بیته
میزوپاتامیا، هه‌ریمیکی پان و به‌رینه‌ی که له باکووری کوردستان ده‌ست پێ ده‌کات و له باشووری کوردستان کۆتایی پێ دیت.	
میگه‌ل	پانه‌مه‌ر، گه‌له‌ی په‌ز، په‌وه‌ی می
میهر	ئه‌قین، خۆشه‌ویستی، گراو، سه‌ودایی، دۆسایه‌تی، (عاشق، وفا)، له زمانی کوردی میهره‌بان و میهره‌وان ده‌وتریت.
میهره‌بان	میهره‌وان، دلنه‌رم، به‌به‌زه‌یی
میهرگا	قوربانگا
مینوویی	مه‌ینه‌فی، جه‌وه‌ری، (معنوی)، رازبه‌ر، په‌رۆستی به واتهی ژبانی مینوویی
ناشایست	(حرام)، ئه‌و شته‌ی که میشکی مرۆقی ژیر به راستی نازانیت و زیانی بۆ خۆی و ده‌ور و به‌ر هه‌یه.
ناویژه	ده‌گمه‌ن، دانسقه، به‌تایبه‌ت
نفرین	(لعنت، له‌حنه‌و)
نموودی	شتیک که مان و پایه‌دار نه‌بیت.
نوێژ	له دینی به‌هدینی پینچ جار له رۆژدا نوێژ ده‌کریت، یه‌که‌م: له کاتی «هاوینگا» که ده‌کاته‌ی سه‌پیده‌ی به‌یان، واژه‌ی «فراوین» یا «هاوه‌نی» له زاروه‌ی کرمانجی ژوووه‌ی نانخواردنی به‌یانیه‌یه. دووه‌م: «پاپیتونگا» له کاتی خۆره‌لاتن تا کوو نیوه‌پۆ. سه‌یه‌م: «ئۆزه‌یره‌نگا» که دوانیوه‌پۆیه. چواره‌م: «شیوانگا» له کاتی ئیواراندا که به نوێژی شیوان ناو ده‌بریت. په‌نجه‌م: «نوێژی‌شه‌و» که شه‌و دادیت. نوێژیکی تر هه‌یه که به ناوی «کیمنه» که تایبه‌ته و زۆر دوور درێژه و پیروژ ده‌ژمیردیت که له کاتی پوودا یا کاتی دیاریکراودا ده‌خوینریته‌وه. نوێژه‌کان به تاک و کۆ ده‌خوینریته‌وه. بیگومان پیش نوێژ، ده‌ست‌نوێژ ده‌گیریه‌ت و پاشان پوو له رۆژ یا ئاگر یا پووناکی ده‌کریت و نوێژ ده‌خوینریت. زۆر گرینگه ئه‌مه‌ بوتریت که به‌هدینان ئاگرپه‌رست نین و ئاگر ناپه‌رستیت، ئاگر و پووناکی به‌شیکه له دیارده‌کانی ئه‌هۆرا مه‌زدای دلۆقان. له پوانگای دینی به‌هدینی 5 جۆر ئاگری جیاواز هه‌یه: یه‌که‌م بۆرزیسه‌وه، که له پیشگای پیروزی ئه‌هۆرا مه‌زدا هه‌یه. دووه‌م وه‌هوفه‌پیان، که له ناو له‌شی مرۆف و گیانله‌به‌رانی دی هه‌یه. سه‌یه‌م ئاوروازیسته، که له ناو گیادایه. چواره‌م وازیسته، له ناو هه‌وردایه. پینجه‌م سه‌په‌نیشته، که بۆ به‌کاره‌یتانی

ژیانی پوژانه‌ی مرؤف به‌کار دیت و له هه‌مان کاتییدا به نیشانه‌ی پووناکی و پاکی و زانایی له هه‌مبه‌ر تاریکی و ناپاکی و نادانی پیناسه ده‌کریت.

نوژهن

نوژهن، تازه، نوئ

نوژهنکاری

گورانکاری، تازه‌گه‌ری، نوخوازی، (مؤدرنیسم)

نه‌رین

پوانگا، بیروبوچوون، دیدگا، تیروانین

نه‌وازشت

نه‌وازش، به‌ه‌ورامی نه‌وازشن، لاونا

نیایشت

نیایش، (دعا)

نییر

نیله، نیرک، یووخ، یووخ، داریک که له کاتی کیتلاندنی زه‌وی ده‌یکه‌نه ملی گا و له ئاشدا

ده‌یکه‌نه ملی هیستر یا ئه‌سپ تا به‌ردی ئاسیاو بسورینیت.

نیلوفه‌ر

نیلوفه‌ر، ناوی گولتیکی سپیه که له سه‌ر ئاوی ئه‌ستیردا سه‌وز ده‌بیت و گه‌لاکانی پانه.

وابه‌سته

په‌یوه‌ند، هه‌لواسراو

وام

(قه‌رز، ده‌ین)

ورینه

به‌ ئاقیستایی وه‌رینه، ئه‌و وئرد و وتانه‌یه که جادووه‌گه‌ران له کاتی کاری جادووه‌گه‌ری

ده‌یخوینن.

وزه

هیز، زور، توانا

وسیار

زور، فره

وه‌رزش

وه‌رزشت، جوول‌ه‌ی له‌ش بو به‌هیزبوونی به‌ده‌ن و چالاکبوونی له‌ش

وه‌رزیده‌کردن

راهینان و ئاماده‌کردن

وه‌رزیر

جووتیار، کشتکار، جووتبه‌نده، که‌شاوه‌رز

وه‌رف

به‌رف، به‌فر

وه‌وی

بووک

وه‌همه‌ن ئه‌میشه‌سپینت به‌همه‌ن ئه‌مشاسپه‌ند، وه‌ه‌ومه‌ن، وه‌همه‌ن، به‌همه‌ن، بی‌مه‌ن. هانده‌ری کامه‌رانی و به‌خته‌وه‌ری و

پاکی و جاویدانی، سوودگه‌یه‌نه‌ری نه‌مر، ئاگاداری ریکوپتیکی جیهان

ویناو

چاوی دل

هاقی

نامۆ

هایدار

ئاگادار

هورمۆزشید

پوژی پینج‌شه‌مه له هه‌فته

هۆشه‌نگ پیشدادی هۆشه‌نگ، به‌ ئاقیستایی «هه‌ئوشینگه» به‌ واته‌ی چیکه‌ر و وه‌ستای خانوبه‌ره و هه‌روه‌ها به

واته‌ی کوپمردوو. هۆشه‌نگ کوپری «فه‌رواک» کوپری «سیامه‌ک» کوپری «مه‌شی» کوپری «که‌یومه‌رد، که‌ی‌مه‌رت»،

گوايه له سه‌رده‌می ئه‌و ئاسن ناسرا و ئاگر که‌وته‌ پارزه‌ی مرؤف و جه‌ژنی سه‌ده‌ی بنیات نا و له پیستی گیانله‌به‌ران

پو‌شاک‌ی دروست کرد.

هۆلمان

ویژدان، هیزی نه‌هینی، هیزی ژووو

هۆمآل	په قیب، هاوچاو
هه ئورتات ئەمیشه سپینت	ئەمشاسپەند خۆرداد، شادی و ئاوەدانی
هه پته	ههفته، ههوتە، ههفته، ههوتو، به ئاقیستایی «هه پته»
هه رزه	ئەرزەن، دانەوێڵە یەكە كە زۆر ورده
هه رمانی	جاویدانی، هه میشه یی، له بوونه وه، (ازلی)
هه ره به رزه	چپای هه ره به رز (فارسه كان کردوویانه به ئەلبۆرن)
هه ژیر	هیژا، زیرهك، به پیز، په سه نی
هه ستی	بوون، هه موو جیهان و گهردوون، بوون به واته ی گشتی، هه ستی واژه یه کی کۆنی هه ورامیه .
مه وله وی له دیوانه که ی ده فه رمیّت:	
دایم دلّ په نجوور هيجران یارم	
زنجیر جه فای زولف نیگارم	
خسوس شه راره ی دووری زۆر که رده ن	
مه زرده عه ی «هه ستی» م وای سه بوون به رده ن	
که س به وینه ی من پر مه ی نه ت نه بو	
گورفتار دۆس بی به ی نه ت نه بو	
هه مبه ر	ئاست، به رانبه ر
هه مواره	هه رده م، به رده وام
هه نجار	(هارمۆنی)، ریگا، رهوش، خووخده، پیگای راستی، (ماده، قانون، ئەسوول)، فه ره نگی خال،
به رگی 3	
هه نجاری گشتی	رێکوپێکی ره ها، (هارمونی ته واو، نه زمی مۆتله ق)
هه وشار	7 شار، 7 کیشه وه ر که له ئاقیستا ئاواره ی بو کرده، هه ریمیکی پان و به رین له پۆژه لاتی
کوردستان	
هه یف	مانگ
هه مبوون	تیگه یشتن
هه ندسه	واژه یه کی کوردی که «ئەندازه» گیراه که له باری زانستی شیوه و سووچ و ئەندازه گرتن
ده دویت .	
هه یزی ئەوله کاری	هه یزی ئاسایش
یاوه ر	بریکار، یاریده ر، هه قال
یوز	یوزپله نگ، یوزپلنگ، درنده یه که که پچوکتره پلنگ له سه رده می خۆی له کوردستان هه بووه
یه گانه	تاک، یه ک
یه ل	بی باک، نه به ز

سەرچاوهكان

كوردی

ئاقیستا. نامەى مەینەفی ئایینی زەردەشت. ئەنداز ھەویزی
ئاقیستا. جەلال ئەمینبەگ
پوختەبەگ لە بیر و باوەرپی زەردەشتی. پروفیسەر ر. س. زینھەر. ئازاد ھەمەعلی
جوغرافیایی تاریخی کوردستان. جەلالالدین شافعی کوردی
دیوانی مەولەوی. مەلا عبدالکریم مدرس
پۆژەژمیری کوردی ئاقیستا 2002 - 2003
رەوشی ئایینی و نەتەویی لە کوردستاندا. رەشاد میران
زمانی ئاقیستا. محەممەد امین ھەورامانی
زەرتەشت. عبدالله قەرەداخی (مەلا علی)
زەردەشت. احمد الشنتاوی. شاکر فتاح
زەردەشت و ئامۆژگاریبەکانی. ھاشم رەزی. م. گۆمەیی
زەردەشت و جیھانی خۆرئاوا. دوشن کیمن. جەمال ئەحمەدزادە
سەرنجدانیک لە میتولوژیای کورد. جەمال نەبەز
فەرھەنگی سۆرانی - ھەورامی بیستون. حامید درودی، حاتەم مەنبەری
فەرھەنگی خال بەرگی 1. شیخ محمدی خال
فەرھەنگی خال بەرگی 2. شیخ محمدی خال
فەرھەنگی خال بەرگی 3. شیخ محمدی خال
فەرھەنگی کردی فارسی. ھەنبانە پۆرینە. ھەژار
فەرھەنگی ناوی کوردی. سیروان کاروانی
فەرھەنگی نوێ. برھان قانع
فەرھەنگی وشە دووانەکانی زمانی کوردی. تەھا فەیززادە
قورعان بە کوردی. محەممەدسالح ابراھیمی
قورعانی پیرۆز. مامۆستا ھەژار
گەوھەری گەرمسیر 2. نعمتعلی سایە
گەوھەری گەرمسیر 3. نعمتعلی سایە
لە دەولەتی راھیبی سۆمەرەو بەرەو شارستانیەتی دیمەکراسیانە 1. عبدالله ئۆجەلان
میژوووی کورد و کوردستان. مەردوخ
میژوووی گەلی لوللو. فازل قەرەداخی
میژوووی ویژەیی کوردی 1. سدیق پۆرەکەیی
میژوووی ویژەیی کوردی 2. سدیق پۆرەکەیی
نقیژین ئیزیدیان

فارسی

آتش در ایران باستان. موبد اردشیر زرگشسب
آتش نیایش. ترجمه اورنگ
آناهیتا در اسطوره‌های ایرانی. سوزان گویری

آیین گنوسی و مانوی. ابولقاسم اسماعیل‌پور
آیین مهر میترائیسم. هاشم رضی
آیین زرتشت و تاثیر و نفوذ آن در شرق و غرب. مهرداد مهرین
آیین راستی یا یکتاپرستی زرتشت. مهرداد مهرین
ادیان آسیا (تائو، مزدایی، ادیان باستانی هند، شیوا، هندو، سیک...). عبدالرحیم گواهی
ادیان بزرگ جهان. هاشم رضی
اراداویراف نامه. ژاله آموزگار
از کیکاوس تا کیخسرو. محمود کیانوش
احوال شخصیه از دیدگاه قوانین (زرتشتی، کلیمی، مسیحی) یوسف بهنود
اسطوره زندگی زرتشت. ژاله آموزگار - احمد تفضلی
اسطوره‌های ایرانی. عباس مخبر
اشاوهیشتا یا پیام زرتشت. مهرداد مهرین
اورمزد و اهریمن. ژ. دوشمن گیمن. عباس باقری
اوستا. هاشم رضی
اوستا. (برگردان سرود سوم از گاتای زرتشت هات سی از یسنا) دکترعباس ساسانفر
اوستا. هات سی از یسنا. دکترعباس ساسانفر
برخی بررسیها در باره جهانبینی‌ها و جنبش‌های اجتماعی در ایران. احسان طبری
بررسی مختصری از ادیان کردان. توفیق وهبی
برگردان گات‌ها. موبد رستم شهزادی
بندهش. مهرداد بهار
بندهش هندی. رقیه بهزادی
بین‌النهرین و ایران باستان. رضا مستوفی
بینش زرتشت. خداداد خنجری
پژوهش در فرهنگ باستانی و شناخت اوستا 1. مسعود میرشاهی
پژوهش در فرهنگ باستانی و شناخت اوستا 2. مسعود میرشاهی
پژوهش در فرهنگ باستانی و شناخت اوستا 3. مسعود میرشاهی
پژوهشی در فرهنگ زرتشتی. دکتر حسین وحیدی
پیام زرتشت (چنانکه از سرودهای آن پاکمرد بر می‌آید). دکتر جعفری
پیر مغان. ابولقاسم پرتو
تاریخ ایران باستان آریایی‌ها و مادها. اردشیر خدادادیان
تاریخ باستانی ایران. دکتر محمود هومن
تاریخ تبار و زبان آذربایجان. غلامرضا انصاف‌پور
تاریخ زرتشتیان (فرزانه‌گان زرتشتی). رشید شهردان
تاریخ کیش زرتشت. مری بویس. همایون صنعتی‌زاده
تاریخ ماد. دیاکونوف. کریم کشاورز
تاریخ ماد و منشا نظریه دیاکونوف. محمدعلی خنجی
تاریخ مشاهیر کرد (علما، ادبا، شعرا) 1. بابامردوخ روحانی (شیوا)
تاریخ مشاهیر کرد (علما، ادبا، شعرا) 2. بابامردوخ روحانی (شیوا)

تاریخ مشاهیر کرد (علما، ادبا، شعرا) 3. بابامردوخ روحانی (شیوا)
تاریخ مطالعه دینهای ایرانی. هاشم رضی
تمدن مهاباد. محمود پدram
تمدنهای اولیه و باستانشناسی خاستگا آنها. هایده معیری
جشنهای ایرانی. دکتر پرویز رجبی
جغرافیای غرب ایران - کوههای ناشناخته اوستا. عمادالدین دولتشاهی
جنبشهای کرد از دیرباز تاکنون 1. م. کاردوخ
جنبشهای کرد از دیرباز تاکنون 2. م. کاردوخ
چنین گفت زرتشت. داریوش آشوری
چیستا. از سال 1 تا 13. پرویز شهریاری
خرده اوستا (جزوی از نامه مینوی اوستا). پورداود
خود پنت. ابراهیم میرزای ناظر
دانشنامه مزدیسنا. جهانگیر اوشیدری
دین بهی (فلسفه دین زرتشت). مهرداد مهرین
دین پایه زرتشتی. دکتر حسین وحیدی
دینهای ایران باستان. سیف‌الله نجم‌آبادی
رازوری در آیین زرتشت (عرفان زرتشتی). شیوا کاویانی
رمزپردازی آتش. ژان پیربایار. جلال ستارت
روایت پهلوی. جمشید فخرایی
روایت و تاریخچه جشن نوروز. دکتر گلمراد مرادی
زبان پهلوی ادبیات و دستور آن ژاله آموزگار
زبان و ادبیات پهلوی (فارسی میانی). ج. تاوادی. س. نجم‌آبادی
زبور مانوی. ابولقاسم اسماعیل‌پور
زرتشت سیاستمدار یا جادوگر. کامران فانی
زرتشت مزدیسنا و حکومت. جلال‌الدین آشتیانی
زرتشت نیچه (شرحی بر پیش‌گفتار چنین گفت زرتشت). بهروز صفدری
زرتشت نیچه کیست؟. محمدسعید حنایی‌کاشانی
زرتشت و تعالیم او. هاشم رضی
زرتشت و جهان غرب. مسعود رجب‌نیا
زروان. تیمور قادری
زمان زرتشت. کیخسرو کشاورزی
زن در آیین زرتشتی. کتابیون مزدآپور
زن در ایران باستان. هدایت‌الله علوی
زند و هومن و کارنامه اردشیر پاپکان. صادق هدایت
زین ابزار پورداود
سرزمین زرتشت رضائیه. علی دهقان
سرود هات 29 گاتها (در آغاز پیامبری زرتشت). دکتر حسین وحیدی
سرود هات 30 گاتها (دو نیروی همستار). دکتر حسین وحیدی

سرود بنیاد دین زرتشت. دکتر محمد مقدم
سوشیانس. پورداود
شایست ناشایست. کتابون مزداپور
شناخت اساطیر ایران. جان هینلز. ژاله آموزگار. احمد تفضلی
شناخت اساطیر ایران. جابر عناصری
شناسایی زرتشت (گفتارهای به فارسی و انگلیسی). مهربان مهرخداوندی
شهر روشن زرتشت. دکتر حسین وحیدی
عرفان ایرانی مغان و جهانبینی زرتشتی
عروس سرخ‌پوش (داستانهای اسطوره‌ای کردی). محمدرئوف مرادی
عصر اساطیر تاریخ ایران. حسن پیرنیا
فارسی باستان (دستور زبان، متون، واژه‌نامه). رولاند ج. کنت. سعید عریان
فرهنگ ایران باستان 1. پورداود
فرهنگ بهدینان. سروش سروشیان
فرهنگ پارسی و ریشه‌یابی واژگان. مصطفی پاشنگ
فرهنگ پهلوی. بهرام فره‌وشی
فرهنگ نامهای اوستا 1. هاشم رضی
فرهنگ نامهای اوستا 2. هاشم رضی
فرهنگ نامهای اوستا 3. هاشم رضی
فرهنگ نوشیروان. نوشیروان دادگر
فرهنگ واژه‌های اوستا 1. احسان بهرامی
فرهنگ واژه‌های اوستا 2. احسان بهرامی
فرهنگ واژه‌های اوستا 3. احسان بهرامی
فرهنگ واژه‌های اوستا 4. احسان بهرامی
فرهنگ واژه‌های تازی به پارسی
فلسفه زرتشت. دکتر فرهنگ مهر
فلسفه نیچه. استتلی مک‌دانیل. عبدالعلی دستغیب
گات‌ها سرودهای زرتشت 1. موبداردشیر آذرگشسب
گات‌ها سرودهای زرتشت 2. موبداردشیر آذرگشسب
گات‌ها سرودهای مینوی زرتشت. موبد فیروز آذرگشسب
گات‌ها یا سرودهای آسمانی زرتشت. موبداردشیر آذرگشسب
گاهشماری جشنهای ایران باستان. هاشم رضی
گاهنامه (سال 2700 ایرانی) تقویم (کوی)
گزارش زادگاه زرتشت و تاریخ اساطیری ایران. ج. منفرد
لغزشهای در شناخت کیش زرتشتی. دکتر حسین وحیدی
مانی و تعلیمات او. گئوویدن گرن. دکتر نزهت صفای اصفهانی
مجموعه اوستا (گاتاها) سرودهای زرتشت. پورداود
مراسم مذهبی و آداب زرتشتیان. موبداردشیر آذرگشسب
مردم گیاه (پژوهش در فرهنگ باستان و شناخت اوستا)

مزدآپرستی در ایران قدیم. دکتر ذبیح‌الله صفا
مزدایسنا و ادب پارسی 1. دکتر معین
مزدایسنا و ادب پارسی 2. دکتر معین
مقام زن در ایران باستان. موبداردشیر آذرگشسب
نوشته‌های مانی و مانویان. ایرج وامقی
نهادینه‌های اساطیری در شاهنامه فردوسی. دکتر مهوش واحد دوست
نیاکان باستانی کرد در تاریخ و اسطوره‌ها 1. ج. منفرد
نیاکان باستانی کرد در تاریخ و اسطوره‌ها 2. ج. منفرد
واژه‌نامه ادیان. عبدالرحیم گواهی
واژه‌نامه پهلوی، پازند (فرهنگ پهلوی). سعید عریان
واژه‌نامه کردی، فارسی. دکتر ابراهیم‌پور
واژه‌نامه فارسی، کردی. دکتر ابراهیم‌پور
واژه‌های همانند در پهلوی و کردی. صدیق صفی‌زاده (بوره‌کاهی)
وندیداد (قانون ضد دیو) 1. هاشم رضی
وندیداد (قانون ضد دیو) 2. هاشم رضی
وندیداد (قانون ضد دیو) 3. هاشم رضی
وندیداد (قانون ضد دیو) 4. هاشم رضی
وهرود وارنگ. ژوزف مارکوات. داود منشی‌زاده
ویرانه‌های تخت سلیمان و زندان سلیمان. رودلف ناومان. فرامز نجدسمیعی
ویسپرد. پورداود
یاداشتهای گاتاها. پورداود
یسنا 1. پورداود
یسنا 2. پورداود
یشت‌ها 1. پورداود
یشت‌ها 2. پورداود

Lekolin. Instito Berlin

Avesta. 21/22.11.2001 In Berlin

Avesta. Ved Kaj Bar end Jes Asmussen

Politikens Bog Om De Store Filosofer

De religiøse ideers Historie. Mircca Eliade. Bind 1

Religion Livsanskuelse. Gyldendals Religionsleksikon Redaktion Finn Stefansson og

Asger Sørensen